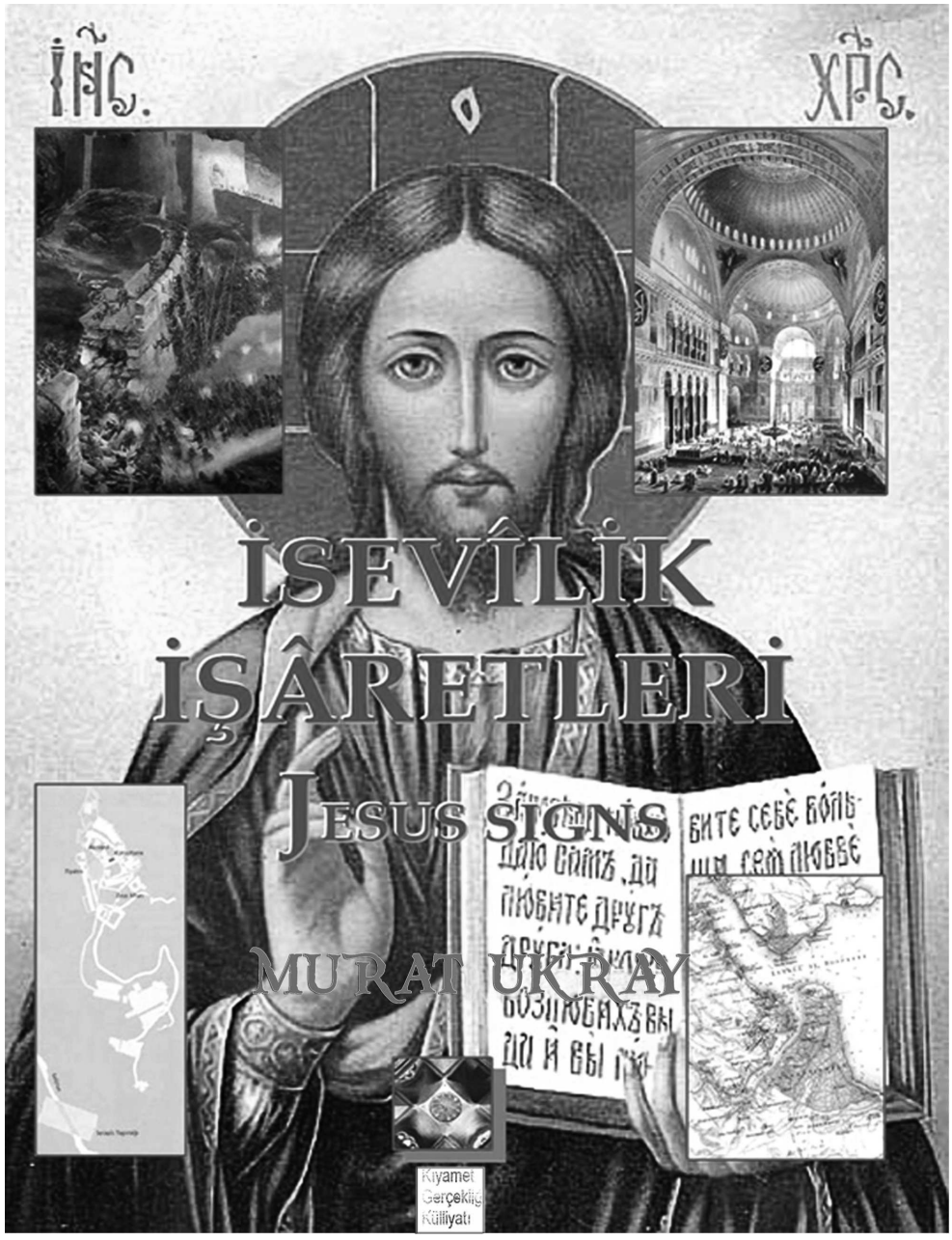

İSEVÎLİK İŞÂRETLERİ

JESUS SIGNS

MURAT UKRAY

Kıyamet Gerçekliği Külliyatı

İSEVÎLİK
İŞÂRETLERİ
&
JESUS SIGNS

©Copyright By: Murat Ukray

~ 2008 ~

*"İsevîlik **ve** İsa **a.s.** ile ilgili Hristiyan bakış açıları çok ve farklıdır. Hz. İsa'nın getirdiği Tevhid dini olan İsevîlik, sonradan yapılan ekleme ve tahrifâtlarla, özellikle '**Rasullerin İşleri**'nde de adı geçen ve Hz. İsa'dan sonra ortaya çıkan **Pavlos** (**Paul** veya **Saul** olarak da geçer) isimli bir yahudinin İsevîliğin temel inanç akidelerini değiştirerek ve bazı gezilerden sonra Hristiyan iman topluluklarına kendi yazdığı mektuplarla ve birtakım uydurma rüya ve keşiflerle Hz. İsa'nın Şeriat'ında büyük değişiklikler yapmasıyla gerçeklikten saptırılmıştır. **TEVHİD** inancına karşı uydurulan ve Yahudi asıllı **PAVLOS** adlı bir Hristiyan tarafından **İSEVÎLİĞE** sokulan bu yanlış inanç, çıkış noktasını **PLATON**'un insanî özelliklere ulûhiyyet yani ilâhlık sıfatlarını atfeden **LOGOS FELSEFE**'sinden almaktadır. **Nicene Creed** (Nicene Konseyi), Hristiyan imân esaslarının en yaygın belgesidir. Bu belgenin amacı, inanç birliği sağlamak ve dini hurafelerden arındırmaktı. İlk defa **M.S. 325**'te Roma İmparatoru Büyük Konstantin zamanında İznik kentinde, Nicaea Konsülü tarafından kabul edildi. Maksat, teslis inancıyla ilgili anlaşmazlıkları çözmekti. Fakat Konsey, HZ. İSA'nın Allah'ın kendisi olduğuna karar verdi.."*

قىيامەت گەرچەكلىغي كۈلليَاتىدىن

Kıyâmet Gerçekliği Küllıyâtından

إِشَآرَآتُ الإِعِيسَوِيّةِ

İSEVÎLİK İŞÂRETLERİ

عيسى ويليك إشآرەتلەري

Murat UKRAY

Milâdî 2008

مرآد أخرآي هجري ١٤٢٨

İSEVÎLİK İŞARETLERİ

&

JESUS SIGNS

Yazarı (Author): Murat UKRAY

Sayfa Düzeni ve Grafik Tasarım: Murat UKRAY

Baskı ve Cilt (Publishing): Cheapest Books

İstanbul / Ağustos 2023

ISBN: 978-625-8196-69-6

İletişim ve İsteme Adresi:

E-Mail: muratukray@hotmail.com

Web: www.kiyametgercekligi.com

© Bu eserin basım ve yayın hakları yazarın kendisine aittir. Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereğince, izinsiz kısmen ya da tamamen çoğaltılıp yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek kısa alıntı yapılabilir.

ÖNSÖZ

İsevîlik **ve** İsa **a.s.** ile ilgili Hristiyan bakış açıları çok ve farklıdır. Hz. İsa'nın getirdiği Tevhid dini olan İsevîlik, sonradan yapılan ekleme ve tahrifâtlarla, özellikle '**Rasullerin İşleri**'nde de adı geçen ve Hz. İsa'dan sonra ortaya çıkan **Pavlos** (**Paul** veya **Saul** olarak da geçer) isimli bir yahudinin İsevîliğin temel inanç akidelerini değiştirerek ve bazı gezilerden sonra Hristiyan iman topluluklarına kendi yazdığı mektuplarla ve birtakım uydurma rüya ve keşiflerle Hz. İsa'nın Şeriat'ında büyük değişiklikler yapmasıyla gerçeklikten saptırılmıştır. **TEVHİD** inancına karşı uydurulan ve Yahudi asıllı **PAVLOS** adlı bir Hristiyan tarafından **İSEVÎLİĞE** sokulan bu yanlış inanç, çıkış noktasını **PLATON**'un insanî özelliklere ulûhiyyet yani ilâhlık sıfatlarını atfeden **LOGOS FELSEFE**'sinden almaktadır. **Nicene Creed** (Nicene Konseyi), Hristiyan imân esaslarının en yaygın belgesidir. Bu belgenin amacı, inanç birliği sağlamak ve dini hurafelerden arındırmaktı. İlk defa **M.S. 325**'te Roma İmparatoru Büyük Konstantin zamanında İznik kentinde, *Nicaea* Konsülü tarafından kabul edildi. Maksat, teslis inancıyla ilgili anlaşmazlıkları çözmekti. Fakat Konsey, HZ. İSA'nın Allah'ın kendisi olduğuna karar verdi. **İ.S. 381** yılında bir diğer konsey kuruldu ve bu üçüncü konsey teslis inancını resmileştirerek İncilin son halini tespit edip bundan böyle değişiklik yapılmamasına ve diğer İncillerin *Apokrif* (uydurma) olduğuna karar verdi. **Nicene Creed**'i tasdik eden pek çok Hristiyan, O'nun hem Allah'ın Oğlu olduğuna ve hem de Allah tarafından yaratılmış olduğuna, insanların günahlarına kefâret olmak üzere Allah'la ilişkileri düzeltmek için gönderildiğine, bir bakireden doğduğuna, çarmıha gerildiğine, gömüldüğüne, ölümünün üçüncü gününde diriltilerek göğe yükseltildiğine ve ikinci gelişine kadar orada kalacağına inanırlar. Bütün bu değişiklikler sonucunda, önce Hz. İsa'nın dini insan hayatını tümden kuşatıcı bir nizam olmaktan çıkmış, Şeriat'tan soyutlanmış, iman ve ahlakî kurallardan ibaret lâik (İnsanların dünyevî yaşantısından ve pozitif bilimlerden uzak ve sadece Kilisenin kontrolünde olan bir din anlayışı) bir din haline gelmiş, bunun sonucunda da Roma Putperest diniyle rahatça uzlaşabilmişti. Oysa Hz. İsa **İncil**'de, **Şeriat**'ın amelleri yanında **ferdî** hayatın gerekliliği üzerinde de şiddetle duruyordu.

Teslis inancı, Hz. İsa'nın din-i hakikîsi olan İsevîliğe bilinen şekliyle üçüncü yüzyılın başlarında girmiştir. Gerek **Sinoptik İnciller** denilen **Matta**, **Markos** ve **Luka**'da O Allah'ın '*seçilmiş*' ve '*gönderilmiş*' bir peygamberi olarak sunulmakta; gerekse ilk Hristiyanlar böyle bir inançtan habersiz bulunmaktaydılar. Fakat Hz. İsa'dan sonra takipçileri

arasında ayrılıkların çıktığı tarihî bir gerçektir. Bu ayrılıklar zamanla itikad alanına da sıçramış, nasıl ki İslâm siyasal ayrılıklar zamanla itikadî ayrılıklara dönüşmüş ve bazı faktörlerin de etkisiyle Allah'ın sıfatları, *kazâ-kader* meselesi ve Kur'ân'ın mahluk olup olmadığı tartışılıp durmuşsa, aynı şeyler Hristiyanlıkda da olmuştur. Bunlara yol açanlardan ilki ve en önemlisi de **PAVLOS** olmuştur. Çünkü Pavlos, '*Rasullerin İşleri*'nden öğrendiğimize göre gezileri sırasında **Yunanistan**'a da uğramış, **Epikürcü** ve **Stoacı** filozoflarla temasları olmuş ve çok büyük ihtimalle **PLATON**'un Ruh'un bekâsı ve Allah'ın insan bedenine hulûl ettiğini savunan **FELSEFÎ** görüşlerinin etkisinde kalmıştır. Yani bir bakıma İsevîliğe en büyük ve en önemli darbeyi vuran etkenin, Platon'un (Eflâtun olarak da geçer) Felsefî görüşlerinden kaynaklandığını ve fikirsel altyapısını O'nun tarafında geliştirilen **LOGOS** (İnsana ezeliyet atfeden bir felsefî görüş sistemidir. İnsan Ebedî'dir fakat Ruh'u ezelî değil, sonradan Allah tarafından yaratılmıştır) öğretisinden aldığını söyleyebiliriz. İşte, Platon'un geliştirdiği bu görüşleri kendi benimsediği İsevîlik diniyle birleştiren Pavlos ortaya Hristiyanlık adı altında gerçek İsevîlikten uzak, Hz. İsa'nın yani ölümlü bir insanın, Allah veya Allah'ın oğlu olduğunu savunan yeni bir din ortaya çıkarttı. Bu felsefî fikirlerin Hristiyanlıkta ilk kez, özellikle Platonik etkileri Kanonik İncillerin en son yazılanı olan ve ikinci yüzyılın başlarında kaleme alınan **Yuhanna İncili**'nde görüyoruz. Bu İncil, *Logos* öğretisini vererek başlamakta ve Hz. İsa'ya bir bakıma ezeliyet atfettiği gibi, '*Allah'ın bir insana hulûl etmesi*' gibi **ŞİRK**'e (Allah'tan başka ilâh ve O'nun eşi ve benzeri olmadığına dayalı '**TEVHİD**' inancının tam zıttı olan ve birden çok Tanrının veya Yaratıcının olduğuna dayalı tarihteki en büyük inkârcı fikir sistemlerinden birine) kapı açıcı ifadeler taşımaktadır. Bu Öğretinin temelini oluşturan ve **İSEVÎLİĞİN, HRİSTİYANLIK** halini almış şeklini oluşturan, **ÜÇ YANLIŞ İNANÇ** vardır:

1- TESLİS (ALLAH'ın Baba, Hz. İSA'nın Rabb ve O'nun oğlu, aynı şekilde RUH-ÜL KUDÜS'ün de üç ilâhtan biri olarak kabul edilmesi) inancı,

2- İNSANLARIN fıtraten kötü ve CEHENNEMLİK olup, Hz. ÂDEM ilk günahından gelen bu kötülüğü, Hz. İSA'nın çarmıha gerilmesiyle temizlemesi ve bu nedenle ŞERİAT'ın gerekli olmayıp, Hz. İSA'ya salt inanmakla CENNET'e girilebileceği inancı,

3- Hz. MUHAMMED'in ŞERİAT'ını ve SON PEYGAMBER olduğunu red ve Hz. İSA'nın çarmıha gerilerek

öldürüldüğü inancı.

Tarih boyunca, neredeyse **İKİ BİN** senedir bu sapkın ve yanlış **İNANÇ,** milyonlarca Hristiyanın inkâra sapmasına ve **CEHENNEM**'e gitmesine neden olmaktadır..

İsevîlik İşaretleri isimli bu eser; Hristiyanlık tarihinin oluşumunu, gelişimini; Hz. İsa'nın İlk Hayatını ve Göğe alınışını; O'nun yaşamış olduğu Filistin ve Ortadoğu'nun iki bin yıl önceki coğrafî, siyasal, ekonomik ve sosyo-kültürel yapısını da içeren çeşitli haritalar, krokiler ve tarihsel verilerden faydalanarak objektif bir biçimde ele alan ve konuyu Kronolojik bir Tarih sıralamasına göre detaylı bir şekilde inceleyen bir çalışmadır.

Bu **KİTAB**'ın amacı; KUTSAL KİTAP ve İNCİL'lerdeki bu,

1- TEMSİLÎ GERÇEK ve HAKİKAT PARÇALARINI,
2- HZ. İSA ile İLGİLİ GERÇEKLİKLERİ,
3- İNCİLDEKİ KIYAMET SÜRECİ ile İLGİLİ BÖLÜMLERİ.

İlmî bir çerçevede ele alarak (Tarih, Coğrafya, Sosyoloji ve Arkeoloji gibi pozitif bilimlerin de yardımıyla) sırr-ı vahyin feyzi ve KUR'ÂN'ın ışığıyla aydınlatmaktır. Yani bu çalışma, Allah'ın Hz. Musa aracılığıyla İsrâiloğullarına vahyettiği yasaların tahrif edilmesi ve İncil'in Orijinali olan Allah'ın Hz. İsa'ya ilk gelişinde vahyettiği Kitabın ortadan kaybolması sebebiyle, varolan ve içinde tahrifatlarla birlikte birtakım doğru bilgilerin ve Hakikî İncil'den alıntıların ve parçaların da bulunduğu Kanonik ve Apokrif olarak kabul edilen İncillerdeki bilgileri, Kutsal Kitaptaki bilgileri; doğruya ve gerçeğe yaklaştırmak için yapılan bir düzeltme ve **HRİSTİYANLIĞI İSEVÎLİĞE** dönüştürme çalışması ve **EHL-İ KİTAB**'ın tabi olduğu iki büyük dini, yani **HRİSTİYANLIK** ve **YAHUDİLİĞİ, ALLAH** (**C.C**.) katında Hak Din olan **İSLAMİYETLE** birleştirerek üç dini İSEVÎLİK adı altında tek bir çatıda toplamaya çalışan ve Hz. İsa'nın ikinci gelişine zemin hazırlayan yeni bir çalışmadır. **Hz. İSA**'ya vahyedilen **İNCİL**'in ve **Hz. MUSA**'ya vahyedilen **TEVRAT**'ın **ALLAH** tarafından gönderilmiş ve **TEVHİD** inancına dayalı bir **KİTAB** olduğunu, insana ulûhiyet atfeden **LOGOS** ve **KAOS TEORİSİ** gibi **FELSEFE**'lerin geçersizliğini **TARİHÎ** ve **MATEMATİKSEL** verilerden, **KUTSAL KİTAP** metin ve belgelerinden ve **ANTİK DÖNEM** haritalarından yararlanarak **İLÂN** ve **İSPÂT** etmeye çalışan bir eserdir...

Beni Yetiştiren Kıymetli BABAANNEM'in,

Ve İsevîliğin kurucusu ve bir El-İslâm Peygamberi olan Hz. İSA'nın,

Ve O'nun TALEBELERİ,

ONİKİ YOLDAŞI olan

ONİKİ HAVARİSİ'nin,

Ve FİLİSTİN ŞEHİTLERİ'nin,

♦ ♦ ♦ ANISINA ♦ ♦ ♦

İÇİNDEKİLER

I. BÖLÜM
HRİSTİYANLIK TARİHİNE GENEL BİR BAKIŞ
Giriş 1-23
Hristiyanlığın Tanımı.....24-40
İncil'in Tanımı.....40-41
Kanonik İnciller.....41-47
Apokrif İnciller.....47-51
Apokrif Kitaplar.....51-56
Hristiyanlığın Yayılması.....56
Kilise'nin Doğuşu.....56
Yeruselâm'da Müjde'nin Yayılması.....56-57
Samiriye'de Müjde'nin Yayılması.....57
Şam'da Müjde'nin Yayılması.....57-58
Öğrencilere İlk Kez Hristiyan Adı Veriliyor.....58
Pavlos'un İlk Yolculuğu.....58
Antakya.....58-60
Kıbrıs.....60-61
Perge, İkonyum, Listra ve Derbe.....61-62
Pavlos'un İkinci Yolculuğu.....62
Barnabas'ın Yerini Silas Alıyor.....62-63
Alexandreia Troas.....63
Filipi.....63-64
Selanik.....64-66
Veriya.....66
Atina.....66-68
Korint.....68-70
Pavlos'un Üçüncü Yolculuğu.....70
Efes.....70-76
Milet.....76-77

Yeruselâm.....77-78
Pavlos Sezariye'de.....78-79
Pavlos'un Son Yolculuğu.....79
Pavlos'un Yaşadığı Dönemde Roma.....79-82
Pavlos'tan Sonraki Dönemde Roma.....82
Roma: İmparatorluğun Başkenti.....83-84
Roma.....84-85
Malta 85
Pavlos Roma'da.....85
Pavlos ve Petrus'un Ölümü.....86
Pavlos'un Yeni Antlaşma'da Yer Alan Mektupları.....86
Roma İmparatorluğu Döneminden Kalan Mektuplar.....86-87
Yeni Antlaşma Mektupları.....87-88
Pavlos'un Diğer Mektupları.....88-90
Yeruselâm'ın Düşüşü.....90-91
Tapınağın Yıkılması.....91
Hristiyanlığın Roma İmparatorluğunda Yayılması.....91-94
Bölüm Sonucu: Hristiyanlığın Resmi Din Olarak Kabul Edilmesi.....95-96

II. BÖLÜM

İSEVÎLİĞİN TARİHÎ TEMELLERİ ve DİNLER TARİHİNE GENEL BİR BAKIŞ

İsevîliğin Tanımı.....98-100
Hz. İsa'nın Gerçek Dini: İsevîlik.....100-104
Kutsal Kitab'ın Tanımı.....105-111
İsrailoğulları Peygamberleri.....112
İbrahim AS.....112
Mezopotamya, Dicle ve Fırat Nehirleri.....112-113
Medeniyetin Başlangıcı.....114
Eski Antik Çağda Mezopotamya.....114-115
Akkad Hanedanlığı.....115
Üçüncü Ur Hanedanlığı.....116-117

Hz. İbrahim'in Doğumu ve İlk Yaşamı.....117-119
Hz. İbrahim'in Ur'dan Harran'a ve
Mısır'a Yaptığı Yolculuklar.....119-136
Yusuf AS.....136
Mısır, Nil Nehri.....136-137
Antik Çağ'da Mısır.....137-138
Eski Krallık Dönemi.....139-140
Birinci Ara Dönem.....140
Orta Krallık Dönemi.....140-141
İkinci Ara Dönem.....141
Yeni Krallık Dönemi.....141-142
Geç Dönem (Üçüncü Ara Dönem)..... 142
Yusuf AS'ın Doğumu ve İlk Yaşamı.....142-145
Yusuf AS Mısır'da.....145-154
İsrailoğulları Mısır'a yerleşiyor.....154-166
Musa AS.....166
İsrailoğulları Baskı Altında.....166-167
Musa AS'ın Doğumu ve İlk Yaşamı..... 167-168
Musa AS Midyan'a Kaçıyor.....168-169
Musa AS'ın Peygamberlikle Görevlendirilmesi.....170
Musa AS Mısır'a Dönüyor.....171-178
Hz. Musa'ya Gönderilen On İşaret: On Bela.....178-181
Mısır'dan Çıkış (Exodus).....181-195
Musa AS'a Kutsal Yasa (Tevrat)'ın Verilmesi.....195-196
Eski Antlaşma (Pentateuch)..... 196-198
Yasa'nın Tekrarı (Deuteronomy)..... 198-204
Musa AS'ın Ölümü.....204-209
Bölüm Sonucu: İsevîliğin Tarihî Temellerine Genel Bakış.....209-220

III. BÖLÜM

HZ. İSA DÖNEMİNDE ORTADOĞU VE FİLİSTİN

Roma İmparatorluğu ve Helenizm'in Yayılması.....222
Makedonya.....223-225

Makedonya Kralı II. Filipus.....225
Büyük İskender.....225-229
Büyük İskender'den Sonraki Krallar.....229
Helenizm'in Yayılması.....229-230
Roma İmparatorluğu'nun Genişlemesi.....230-231
Roma İmparatorluğu'nun Sonu.....231-243
Hz. İsa Döneminde Filistin.....243-244
Yahudiler'in Dünyaya Dağılması.....245-246
Mısır (İskenderiye)..... 246-248
Yeruselâm (Kudüs).....249-253
Celile (Nasıra)..... 254-257
Havralar ve Dini Eğitim.....257-259
Bölüm Sonucu: Genel Olarak Filistin'de
Siyasi Yaşam ve Yahudi Mezhepleri.....259
Siyasi Yaşam.....259-261
Yahudi Mezhepleri, Ferisîler ve Sadukîler.....262-263
Samirîler.....263
Essenîler ve Ölü Deniz (Kumran) Yazıtları.....264-268

IV. BÖLÜM

HZ. YAHYA

Hz. Yahya'nın Doğumu ve İlk Yaşamı.....270-275
Hz. Yahya'nın Peygamberlik Görevi'ne Başlaması.....275-278
Bölüm Sonucu: Hz. Yahya Hz. İsa'ya Zemin Hazırlıyor.....278-286

V. BÖLÜM

HZ. İSA'NIN İLK YAŞAMI

Hz. İsa'nın Doğumu ve İlk Yaşamı.....288-310
Bölüm Sonucu: Hz. İsa'nın Gelişiyle ilgili Astronomik İşar...310-316

VI. BÖLÜM

HZ. İSA'NIN PEYGAMBERLİK GÖREVİ: İLK YIL

Hz. İsa'nın Peygamberlik Görevi'ne
Başlaması ve İlk Karşılaşmaları.....318-324
Hz. İsa'nın İlk Öğrencileri:

Andreas, Petrus, Yakup ve Yuhanna.....324-327
Hz. İsa'nın İlk Mu'cizeleri.....327-333
Hz. İsa'nın Oniki Havarisi.....334-335
İsevîlik Yasaları'na Giriş: Hz. İsa'nın Dağdaki Vaazı.....335-337
Bölüm Sonucu: İsevîlik Yasaları.....337-352

VII. BÖLÜM

HZ. İSA'NIN PEYGAMBERLİK GÖREVİ: İKİNCİ YIL

Hz. İsa'nın Peygamberlik Görevinin İkinci Yılı.....354-375
Bölüm Sonucu: Hz. İsa'nın Benzetmeleri.....376-394

VIII. BÖLÜM

HZ. İSA'NIN PEYGAMBERLİK GÖREVİ: SON YIL

Hz. İsa'nın Peygamberlik Görevi'nin Üçüncü Yılı.....396-416
Bölüm Sonucu: Hz. İsa Göğe
Yükseltileceğini ve İkinci Gelişini Önceden Bildiriyor.....416-426

IX. BÖLÜM

HZ. İSA'NIN GÖĞE YÜKSELTİLMESİ VE İKİNCİ GELİŞİ

Hz. İsa'nın Göğe Yükseltilmesi.....428-437
Bölüm Sonucu: Kur'ân ve Diğer Kaynaklarda
Hz. İsa'nın Göğe Yükseltilmesi ve İkinci Gelişi.....438-456

X. BÖLÜM

FÁTİMA'NIN SIRLARI

Fátima Görünümlerinin Tarihî Şartları.....458-463
Fátima Efsanesi.....463-468
Hz. Meryem Görünümleri.....468-475
Bölüm Sonucu: Fátima Görünümlerinin Sonuçları.....475-476

XI. BÖLÜM

**İSLÂMİYET, HRİSTİYANLIK VE YAHUDİLİK;
ÜÇ BÜYÜK DİNİN KESİŞİMİ: İSEVÎLİK**

Hristiyanlar ve Yahudiler.....478-480
Müslümanlar ve Yahudiler.....481-486
Müslümanlar ve Hristiyanlar.....486-494
Ortadoğu'da Barışın Yolu.....494-497

Bölüm Sonucu: Üç Büyük Dinin Kesişimi: İsevîlik.....498-502
XII. BÖLÜM
İSEVÎLİK İŞARETLERİ
İsevîlik İşaretleri.....504-508
Bölüm Sonucu: Onyedinci İşaret (KİTABIN SONU).....509-510
EK-I: İSEVÎLİK TERİMLERİ SÖZLÜĞÜ.....511-566
EK-II: TARİH TESTİ.....567-598
BİBLİYOGRAFYA.....599-600

"Ne mutlu ruhta yoksul olanlara!
Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır."

"Ne mutlu yaslı olanlara!
Çünkü onlar teselli edilecekler."

"Ne mutlu yumuşak huylu olanlara!
Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar."

"Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara!
Çünkü onlar doyurulacaklar."

"Ne mutlu merhametli olanlara!
Çünkü onlar merhamet bulacaklar."

"Ne mutlu yüreği temiz olanlara!
Çünkü onlar Allah'ı görecekler."

"Ne mutlu barışı sağlayanlara!
Çünkü onlara Allah'ın Seçilmiş kulları denecek."

"Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere!
Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.."

{Nasıralı Hz. İSA MESİH}

"KİTAB'da MERYEM'i de hatırla, Hani O, ailesinden ayrılarak Doğu tarafında bir yere çekilmişti! "

{Meryem, 16}

I. BÖLÜM

HRİSTİYANLIK TARİHİNE GENEL BİR BAKIŞ

GİRİŞ

♦ ♦ ♦

EY YOLDAŞ! Kur'ân-ı Hakîmin; Aşağıdaki **ONDOKUZ GAYBÎ MÜTEŞÂBİH** Âyetinden İstifade Ettiğim **KIYAMETİN EN BÜYÜK ALAMETLERİNDEN Birisi** Olan **Hz. İSA'nın ve ONİKİ HAVARİSİ'nin DİN-İ HAKİKÎSİ Olan İSEVÎLİK** İle İlgili **ONİKİ SIRRI, ONİKİ İŞARETİ** ve Bunlardan Çıkan **ONİKİ SONUCU**;

Tamamı **19⊗6=114 Sûre, 66⊕66=6666 Âyet** Olan **KUR'ÂN-I HAKÎM'in ve HAK DİN EL-İSLAM'ın** Hâkimiyeti İçin; **ONİKİ BÖLÜM** Halinde **TARİH ve COĞRAFYA** Lisanıyla İfade Edeceğim..

Kim İsterse İstifade Edebilir...

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَامَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ {٤٥}

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ {٤٦}

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ {٤٧}

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ {٤٨}

وَرَسُولًا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللّٰهِ {٤٩}

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ {٥٠}

"Melekler şöyle dediler: "Ey MERYEM, ALLAH seni kendinden bir KELİME (Hz. İSA) ile müjdeliyor. O'nun adı MERYEM OĞLU İSA MESİH'tir. Bu dünyada ve öteki dünyada saygın ve yaklaştırılanlardan (ALLAH KATINDA MAKÂMI EN YÜKSEK OLAN İNSANLARDAN) biridir." " {45}

“Beşikteyken (İLK GELİŞİNDEKİ ÇOCUKLUK ve GENÇLİK DÖNEMİNDE) de, Yetişkinken (İKİNCİ GELİŞİNDEKİ OLGUNLUK ve YAŞLILIK DÖNEMİNDE) de insanlarla konuşacak; ve iyi kimselerden olacaktır.” {46}

“O (MERYEM) “Rabbim! Bana bir insan dokunmamışken benim nasıl çocuğum olur?” dedi. “Bu böyledir” buyurdu ALLAH, O dilediğini yaratır. O bir şeye karar verince, “OL” der ve OLUVERİR.” {47}

“Ve ALLAH O’na KİTAB’ı, HİKMET’i (İKİNCİ GELİŞİNDE); TEVRAT’ı ve İNCİL’i (İLK GELİŞİNDE) öğretir.” {48}

“Ve işte O İSRAİLOĞULLARI’na gönderilmiş bir ELÇİ’dir. “Ben size Rabbinizden bir GÖSTERGE (AÇIK BİR DELİL, PEYGAMBERLİK İŞARETLERİ) getiriyorum: Size çamurdan bir kuş figürü yapar, sonra ona üflerim ve ALLAH’ın İZNİYLE bir kuş OLUVERİR. Yine ALLAH’ın izniyle körü ve alaca (CÜZZAM) hastasını iyileştirir, ölüleri diriltirim (BÜTÜN İNSANLARIN YENİDEN DİRİLTİLMESİNE BİR İŞARET OLMASI İÇİN). Yediklerinizi ve evlerinizde biriktirdiklerinizi size haber veririm. Eğer inananlarsanız, bütün bunlarda sizin için bir Gösterge (İŞARET) vardır!”” {49}

“Ve işte BEN, benden önce gelen TEVRAT’ı DOĞRULAMAK (İLK GELİŞİNDE TEVRAT’ın, İKİNCİ GELİŞİNDE KUR’ÂN’ın GEÇERLİLİĞİNİ TASDİK ETMEK VE ŞERİATINI UYGULAMAK İÇİN) ve size haram kılınan bazı şeyleri (İLK GELİŞİNDE ŞARAP v.s. MÜŞTEHİYÂTI HELÂL KILMAK; İKİNCİ GELİŞİNDE DOMUZ v.s. MUHTEVİYÂTI HARAM KILMAK İÇİN) helâl kılmak için gönderildim. Size Rabbinizden bir Göstergeyle (İŞARETLERLE) geldim. Öyleyse ALLAH’tan sakının ve BANA UYUN!“ {50}

{Âl-i İmrân, 45-50}

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَاعِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ

“Hani ALLAH şöyle demişti: “Ey İsa! Kuşkusuz seni vefat ettireceğim ve katıma yükselteceğim (RUHUNU BEDENİNLE BİRLİKTE REF’EDEREK ARŞ-I ÂZAM’A (MUKARREBÎN MELEKLERİNİN BULUNDUĞU 9. KAT GÖĞE YAKIN BİR YERE) YÜKSELTECEĞİM) ve seni arındıracağım (KIYAMETİN

YAKLAŞTIĞI ZAMANA YAKIN İKİNCİ GELİŞİNDE HAKKINDA YAPILAN HAKSIZ İFTİRALARI DÜZELTECEĞİM) ve sana uyanları (Hz. İSA'NIN DİN-İ HAKİKÎSİ OLAN ÎSEVİLİĞE TÂBÎ OLAN HRİSTİYANLARI) diriliş gününe (KIYAMETİN YAKLAŞTIĞI ZAMANA) kadar inkârcılardan üstün kılacağım. Sonra dönüşünüz gerçekte bana olacak ve ayrılığa düştüğünüz şeyler (BABASIZ DOĞUM, HAÇA GERİLME ve TESLİS İNANCI GİBİ v.s.) hakkında aranızda (TÜM EHL-İ KİTAB ve Hz. İSA ARASINDA) ben karar vereceğim!"

{Âl-i İmrân, 55}

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَـكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُواْ فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلاَّ اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِيناً {١٥٧}

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا {١٥٨}

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا {١٥٩}

"İnkârcıların sözleri "Biz, ALLAH'ın Rasûlü Meryem oğlu MESİH İSA'yı gerçekten öldürdük." demeleri oldu (ÖLDÜRDÜKLERİNİ ZANNETTİLER). Oysa onu ÖLDÜRMEDİLER ve onu ASMADILAR (ÇARMIHA GERMEDİLER). Ama onlara BİR BENZERİ (Hz. İSA'NIN) (Hz. İSA TARAFINDAN BU GÖREVLE VAZİFELENDİRİLEN ve ALLAH TARAFINDAN BİR MU'CİZE ESERİ Hz. İSA'NIN SURETİNE DÖNÜŞTÜRÜLEN YAHUDA (JUDAS) İSİMLİ HAVARİ) GÖSTERİLDİ (Hz. İSA'NIN YERİNE O ÇARMIHA GERİLDİ). Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların ZANNA uymaktan başka buna (BU OLAYIN DETAYLARINA) ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu KESİN olarak öldürmediler."

"Hayır; ALLAH O'nu (İSA MESİH) KENDİNE (KENDİNE YAKIN BİR GÖKYÜZÜ KATI (9. KAT GÖK) ve ARŞ-I ÂZAMA YAKIN BİR BÖLGE) yükseltti (RUHUNU BEDENİYLE BİRLİKTE REF'ETTİ). Allah Kudret (AZÎZ'dir) ve Hikmet (HAKÎM'dir) sahibidir." {158}

"EHL-İ KİTAB'dan her biri (TÜM HRİSTİYANLAR ve YAHUDİLER), ölümünden önce (EHL-İ KİTABIN, ÖLÜM ANI GELİP DE SIRR-I İMTİHAN GEREĞİ KAPALI TUTULAN PERDELER AÇILMAYA BAŞLAMADAN ÖNCE veya

Hz. İSA'NIN, KIYAMETE YAKIN İKİNCİ GELİŞİNDEN SONRAKİ ÖLÜMÜNDEN ÖNCE) O'na (İSA MESİH) muhakkak iman edecektir. KIYAMET gününde de o onlara ŞAHİT olacaktır." {159}

{Nisâ, 157-159}

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

"Şüphesiz ki O (İSA MESİH), KIYAMET için (ONUN YAKLAŞTIĞINI GÖSTEREN) bir bilgidir. Sakın O'nda (BU KONUDA (Hz. İSA'NIN NUZÛLÜ)) şüpheye düşmeyin ve BANA UYUN, çünkü bu YOL (HAKİKÎ İSEVÎLİK) dost doğru bir yoldur (KIYAMET ALÂMETLERİNE ve BURADAN HAREKETLE Hz. İSA'NIN NUZÛLÜNE İNANMAKTA İMAN-I TAHKİKÎYE GİDEN BİR YOL VARDIR)."

{Zuhruf, 61}

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيّاً

"Doğduğum gün, Öleceğim gün (KIYAMETTEN ÖNCEKİ İKİNCİ GELİŞİNDEN SONRAKİ GERÇEK ÖLÜMÜ -ÇÜNKÜ Hz. İSA ÖLMEMİŞTİR-) ve Yeniden diriltileceğim gün SELÂM (İLK GELİŞİNDE İSEVÎLİK ve İKİNCİ GELİŞİNDE İSLÂM) üzerimedir."

{Meryem, 33}

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ { ١٩}

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ { ٢٠}

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ { ٢١}

“ALLAH katında din İSLÂM’dır. Ehl-i kitab kendilerine İLİM (AÇIKLAYICI BURHAN, DELİL ve İŞARETLER) geldikten sonra, yalnızca aralarındaki azgınlık (İNKÂR, AŞIRI GİTME ve AÇIKLAYICI BELGELERİ YALANLAMA) yüzünden ayrılığa düştüler. Ve kim ALLAH’ın göstergelerini (ÂYETLER, MU’CİZELER ve İŞARETLER) inkâr ederse şüphesiz ki ALLAH hesabı çabuk görendir.“ {19}

“Eğer seninle tartışmaya girerlerse (İNKÂRCILAR), de ki: “Yüzümü ALLAH’a teslim ettim. BEN ve BANA UYAN’lar da.” Ve kendilerine KİTAB verilenlere ve kitaba yabancılara de ki: “Teslim oldunuz mu?” Eğer teslim olurlarsa, doğru YOL’u bulmuş olurlar. Eğer sırt çeviririlerse, sana düşen yalnızca bildirmedir (UYARI, İKÂZ ve İŞÂRET). ALLAH kulları görendir.” {20}

“ALLAH’ın göstergelerini (UYARI, İKÂZ ve İŞÂRETLER) inkâr edenlere, haksız yere peygamberleri öldürenlere ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenlere can yakıcı bir cezayı duyur (İLÂN, İKÂZ ve İSBAT ET).” {21}

{Âl-i İmrân, 19-21}

إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

“ALLAH katında İSA’nın durumu, ÂDEM’in durumu (HER İKİSİ DE BABASIZ ve “OL” EMRİYLE YARATILMIŞ, HER İKİSİ DE ÂHİRET ÂLEMLERİNDEN DÜNYAYA İNDİRİLMİŞTİR) gibidir. ALLAH ÂDEM’i topraktan yarattı ve O’na “OL” dedi ve oluverdi.”

{Âl-i İmrân, 59}

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

“Yahudiler “ÜZEYR ALLAH’ın oğludur” dediler. Hristiyanlar da, “MESİH ALLAH’ın oğludur” dediler. Bu onların, daha önceki inkârcıların sözlerine benzeterek ağızlarında geveledikleri sözlerdir. ALLAH canlarını alsın onların! Nasıl da döndürülüyorlar?”

{Tevbe, 30}

يَاأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا{ ١٧٠}

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لاَ تَغْلُواْ فِي دِينِكُمْ وَلاَ تَقُولُواْ عَلَى اللّهِ إِلاَّ الْحَقِّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُواْ بِاللّهِ وَرُسُلِهِ وَلاَ تَقُولُواْ ثَلاَثَةٌ انتَهُواْ خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللّهُ إِلَـهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَن يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ وَكَفَى بِاللّهِ وَكِيلاً {١٧١}

“EY İNSANLAR! EVET ELÇİ (YAHUDA RASÛLÜ, NASIRALI İSÂ ve MESİH), RABB’inizden size gerçeği getirdi. Öyleyse O’na inanın, bu iyiliğinize olacak. Ve Eğer inkâr ederseniz, göklerde ve yerde olan herşey ALLAH’ındır. Ve ALLAH İlim (ALÎM’dir) ve Hikmet (HAKÎM’dir) sahibidir…”

“EY KİTAB EHLİ! DİNİNİZDE AŞIRI GİTMEYİN ve ALLAH hakkında GERÇEK’ten başkasını söylemeyin. MERYEM OĞLU İSA MESİH, ancak ALLAH’ın ELÇİ’si, MERYEM’e ulaştırdığı KELİME’si ve bu Kelimeden (“OL” EMRİNDEN) yaratılan bir RUH’tur. ALLAH’a ve RASÛLLERİNE inanın, “ÜÇTÜR” (BABA, OĞUL ve KUTSAL RUH) demeyin. VAZGEÇİN! Bu, sizin için daha hayırlıdır. ALLAH, ancak tek bir TANRI’dır. ÇOCUĞU BULUNMAKTAN UZAKTIR! Göklerde ve yerde olan herşey O’nundur. Ve kefil (VEKÎL’dir) olarak ALLAH yeter…”

{Nisâ, 170-171}

Yeni Ahit (New Testament), Hz. İSA’nın doğumundan sonra yazılan kutsal metinlere verilen isimdir. Hz. İSA’nın dört biyografisinden **Mathew** (Matta), **Mark** (Markos), **Luke** (Luka) ve **John** (Yuhanna) İncilleri ilk Hristiyanlardan ve Hristiyan liderler tarafından yazılan mektuplardan, Hristiyan kehanetlerinden (**Book of Revelation** (Vahiy Kitabı) gibi) oluşur.

Yeni Ahit, M.S. 150’den M.S. 225’e kadarki **75** yıllık bir dönemde yazılmıştır. Neredeyse tüm hristiyanların kabul ettiği yirmi yedi kitaptan oluşur. Bu kitaplar, bu dönemde değişik yazarlar tarafından yazılmışlardır. İncillerdeki gitgide artan varyasyonlar, Papa Damasus’u 382’de bir komisyon kurdurarak güvenilir ve sürekli bir İncil nüshası oluşturma arayışına itmiştir.

Katolik Roma Doğu Ortodokslarına göre iki tür vahiy vardır: İncil ve diğer yazıtlar. Protestanlar, dinî kaynağın yazıtlarda bulunduğuna ancak uydurmaların gelenekten geldiğine ve yeniden yorumlanabileceğine inanırlar. Evanjelikler ve Fundamental Protestanlar, yazıtların hem insan hem de Allah eseri olduğunu, derlemesinin insanî; kaynağının ilâhî olduğunu savunurlar.

İncilin kabaca üçte biri, gelecekteki olaylarla ilgili bölümler içerir. Özellikle Kıyamete yakın bir zamanda Ortadoğu'da oluşacak olaylar ve Mesih konularını anlatır. İncilin bazı bölümleri Allah'ın direkt ifadeleri şeklinde yer alır. Diğerleri ise, yazarların kendi ifade ve görüşlerini içerir. Fakat bununla birlikte yine de vahiy olabilecek bölümler içermektedir.

İSEVÎLİK ve **İSA as.** ile ilgili Hristiyan bakış açıları çok ve farklıdır. ***Nicene Creed*** (Nicene Konseyi), Hristiyan imân esaslarının en yaygın belgesidir. Bu belgenin amacı, inanç birliği sağlamak ve dini hurafelerden arındırmaktı. İlk defa 325'te Roma İmparatoru Büyük Konstantin zamanında İznik kentinde, *Nicaea* Konsülü tarafından kabul edildi. Maksat, teslis inancıyla ilgili anlaşmazlıkları çözmekti. Konsey, Hz. İSA'nın Allah'ın kendisi olduğuna karar verdi. **TEVHİD** inancına karşı uydurulan ve Yahudi asıllı **PAVLOS** adlı bir Hristiyan tarafından **İSEVÎLİĞE** sokulan bu yanlış inanç, çıkış noktasını **PLATON**'un insanî özelliklere ulûhiyyet yani ilâhlık sıfatlarını atfeden **LOGOS FELSEFE**'sinden almaktadır. Bu sapkın ve yanlış inanış, Tarih boyunca, neredeyse iki bin senedir milyonlarca Hristiyanın inkâra sapmasına ve **CEHENNEM**'e gitmesine neden olmaktadır. 381 yılında bir diğer konsey kuruldu ve üçüncü konsey teslis inancını resmileştirerek İncilin son halini tespit edip bundan böyle değişiklik yapılmamasına ve diğer İncillerin *apokrif* (uydurma) olduğuna karar verdi. ***Nicene Creed***'i tasdik eden pek çok Hristiyan, onun hem Allah'ın oğlu olduğuna ve hem de Allah tarafından yaratılmış olduğuna, insanların günahlarına kefâret olmak üzere Allah'la ilişkileri düzeltmek için gönderildiğine, bir bakireden doğduğuna, çarmıha gerildiğine, gömüldüğüne, ölümünün üçüncü gününde diriltilerek göğe yükseltildiğine ve ikinci gelişine kadar orada kalacağına inanırlar. Yeni Ahitteki temel konular ve özellikle de *REVELATİON*, *ÂHİR ZAMAN* ya da *SON ZAMANLAR* olarak belirtilen bir dönemden söz eder. Bu dönemde, Dünya çapında bir diktatörün (DECCAL ya da ANTİİSA olarak da geçer) tarihte görülmemiş bir yıkım ve zulüm yapacağından, büyük bir savaştan (*Armageddon* savaşı olarak da geçer) ve hemen arkasından da Mesih'in yönetiminde sürecek bin yıllık bir barış ve saadet döneminden bahseder. Kimileri, İncildeki geleceğe ait ifadelerin mecazî olduğu ve insanların dinî tutumlarını ve Allah'la olan ilişkilerini yeniden gözden geçirmeleri için birer *ikâz* ve *işaret* olduğunu düşünür. Diğerleri ise, bu ifadelerin, açıkça mecaz (benzetme, temsil)

olduğu belli olanlar dışında harfi harfine doğru olduğunu ve fiziksel olarak da gerçekleşeceğini iddia eder. Bazı kehanet yorumcuları, bu görüşten hareketle bu kehanetlerin nasıl gerçekleşeceğine dair bazı tahminlerde bulunmuştur. Pek çoklarına göre, hristiyan tarihinin tamamı bu son dönemin içindedir. Onlara göre bu dönem Hz. İsa'nın dünyaya gelişi ile başlamış, ikinci gelişi ile de tamamlanacaktır. Bazılarına göre ise, dinden uzaklaşma ve coğrafî yıkımlar (Depremler, Seller v.s.) ile kendisini belli edecek bu çağ, bir ***ANTİCHRİST*** ('***DECCAL***' ya da '***ANTİİSA***')'nın yedi yıllık Babil yönetimi dönemiyle başlayacaktır.

Christ, kutsanmış anlamına gelen bir sözcüktür. İngilizcede bu sözcüğün kullanılmaya başlanması 17. yüzyıla dayanır. Yunan ya da Latin alfabesindeki köküne uygun bir şekilde değiştirildikten sonra kullanılmaya başlanıldı. Hz. İsa'ya atfen kullanılır. Antichrist'in idaresindeki bu yedi yıllık bir *Babylon* ('*Babil*' ya da '*Mezopotamya*' olarak bilinen bölge olarak da geçer) yönetiminin ardından, başlarında Hz. İsa'nın bulunduğu hristiyanlar ile AntiChrist'in güçleri arasında gerçekleşecek olan bir savaşla (**ARMAGEDDON** Savaşı) son bulacaktır. Bu savaşta galip taraf, Hz. İsa'nın ordusu olacaktır. Savaşın sonunda Şeytan ('*İblis*' ya da '*Tağût*' olarak da geçer) bin yıl esir kalmak üzere bağlanacaktır. Bu bin yıl boyunca Allah'ın krallığı yeryüzünde hâkim olacaktır. Bu sürenin sonunda, Şeytan ve beraberindekiler ebedî olarak kalmak üzere ateşe atılacaklardır.

Bizim bu çalışmadaki amacımız ise; Kutsal Kitap ve İncil'lerdeki bu,

- **Temsilî Gerçek ve Hakikat Parçalarını**,
- **Hz. İsa ile İlgili Gerçeklikleri,**
- **İncildeki Kıyamet Süreci ile İlgili Bölümleri.**

İlmî bir çerçevede ele alarak (**Tarih**, **Coğrafya**, **Sosyoloji** ve Arkeoloji gibi pozitif bilimlerin de yardımıyla) sırr-ı vahyin feyzi ve Kur'ân'ın ışığıyla aydınlatmaktır. Yani yapacağımız bu çalışma, İncil'in Orijinali olan Hz. İsa'ya ilk gelişinde vahyedilen Kitabın ortadan kaybolması sebebiyle, varolan ve içinde tahrifatlarla birlikte doğru birtakım bilgilerin ve Hakikî İncil'den alıntıların ve parçaların da bulunduğu Kanonik ve Apokrif olarak kabul edilen İncillerdeki bilgileri doğruya ve gerçeğe yaklaştırmak için yapılan bir düzeltme ve HRİSTİYANLIĞI İSEVÎLİĞE dönüştürme çalışmasıdır. Yani bir nevî, Hz. İSA'ya vahyedilen İNCİL'in ALLAH tarafından gönderilmiş ve TEVHİD inancına dayalı bir KİTAB olduğunu, TARİHÎ verilerden, KUTSAL KİTAP metin ve belgelerinden ve ANTİK dönem haritalarından yararlanarak İLÂN ve İSPÂT etmektir..

HRİSTİYANLIĞIN TANIMI

Hristiyanlığın öz niteliği ve esasının İsevîlik olduğu ve Hz. İsa'dan sonra Hristiyanlık haline geldiğini anlamak için başka hiçbir kaynağa başvurmadan, Kilisenin kabul ettiği '*Kanonik' İncillerle* '*Rasullerin İşleri*', '*Yakub'un mektub*'u ve '*Pavlos'un Mektupları*'na bakmak yeterlidir. Kanonik İnciller ve diğer bazı resmî olmayan (Apokrif) İnciller hakkında bilgi vermeden önce Hz. İsa'nın inancı, sünnetsizlik ve kendisinin ilâhlığı gibi Hristiyanlık inanç ilkelerini getirip getirmediğini inceleyelim. İncelediğimiz konu açısından Kur'ân oldukça açık ve nettir; her Rasul gibi Hz. İsa da Allah'ın Rabb, ilâh ve melik, kendisinin de tüm insanlar gibi Allah'ın kulu olduğunu ilân etmiştir:

"**Ey Kitap ehli! Dininizde aşırılığa kaçmayın ve Allah üzerine hakdan başkasını söylemeyin. Meryem Oğlu İsa Mesih ancak Allah'ın Rasulü ve O'nun Kelime'sidir. Meryem'e üflediği ve Kendi'nden bir Ruh'tur. Allah'a ve Rasullerine imân edin ve "Üçtür" demeyin. Vazgeçin, çünkü bu hayrınızadır. Muhakkak ki Allah tek bir ilâhtır. O kendisinin oğlu bulunmasından uzaktır. Göklerde ve yerde olanlar O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. Mesih Allah'a kul olmaktan asla çekinmez ve yaklaştırılmış melekler de...**"

{**Nisâ**, **171-172**}

"**Allah Meryem Oğlu İsa Mesih'tir diyenler andolsun kâfir olmuşlardır. Meryem Oğlu İsa Mesih'i, annesini ve yerde olanların hepsini helâk etmek irade etse, kim Allah'a engel olabilir..?**"

{**Mâide**, **17**}

"**Andolsun ki, "Allah Meryem Oğlu İsa Mesih'tir" diyenler kâfir olmuşlardır. Oysa Mesih, "Ey İsrâil Oğulları, Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin; öyle ki, kim Allah'a şirk koşarsa muhakkak ki Allah ona Cennet'i haram etmiştir ve onun varacağı yer ateştir; ve zalimlerin yardımcısı yoktur" demişti. "Muhakkak ki Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler de andolsun kâfir olmuşlardır...**"

{**Mâide**, **72-73**}

"**Ben onlara sadece "Benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin" diye bana emrettiğini söyledim. İçlerinde bulunduğum sürece onlar üzerine şahiddim. Ne var ki, beni vefat ettirdin (Gökyüzüne yükselttin), sen üzerlerinde gözetleyici oldun. Ve sen her şey üzerinde şahidsin.**" {**Mâide**, **117**}

Hz. İsa'yı diğer Rasullerden ve insanlarda ayıran tek bir özellik vardır ki, o da babasız doğmuş ve Rul-ül Kudüs'le teyid edilmiş olmasıdır. Önce nasıl doğduğunu ele alalım:

Kur'ânın açıklıkla belirttiği gibi, Hz. Âdem hem babasız, hem de annesiz dünyaya gelmiştir. Şurası kesindir ki, tüm insanlar topraktan yaratılır:

"**Sizi ondan yarattık, ona döndürüyoruz ve bir kez daha oradan çıkaracağız...**"

{**Tâhâ**, **55**}

Bu, Hz. Âdemin durumuyla, diğer insanların durumunda ufak bir farklılık gösterir. Hz. Âdem süzüle süzüle toprağın bağrında 'İnsan tohumu' haline gelmiş ve aynen bitkilerin yaratılmasında olduğu gibi toprağa Allah'ın ruhundan üflemesiyle yaratılmışken, ondan sonraki tüm insanlar 'anne-babanın', 'döl-tohum' yataklarında topraktan alınan besinlerle oluşan tohuma Allah'ın ruhundan üflemesiyle yaratılır. İşte, Hz. İsa'nın yaratılışı da bu noktada bir bakıma Hz. Âdemin yaratılışı gibidir; şu kadar ki, Hz. Âdem'e anne karnı olmadan toprağın bağrı 'analık' etmişken, Hz. İsa'ya Hz. Meryem'in 'rahmi' analık etmiştir ve hem Hz. Âdem, hem de Hz. İsa babasız yaratılmışlardır:

"**Muhakkak ki Allah katında İSA'nın durumu, ÂDEM'in durumu gibidir; onu topraktan yarattı, sonra ona "OL" dedi ve oluverdi...**"

{**Âl-i İmrân**, **59**}

Hz. İsa'nın Allah'ın Kelime'si olması, onun için ayrıca bir özellik değildir. Konunun detaylarına fazla girmeden şu noktayı hemen belirtelim ki, kâinattaki her şey, her nesne, her olay, her olgu Allah'ın bir kelimesidir. Kâinat bütünüyle bir '*Kitab*'dır ve onu oluşturan her şey de bir '*Kelime*'dir. Yani, bir noktada Allah'ın '*Kelâm*' sıfatı '*Hâlık*' isminin özdeşi veya menşei gibidir. Bu bakımdan, kâinattaki her şey gibi Hz. İsa da Allah'ın bir kelimesidir fakat Kur'ânda onun ayrıca bir *'Kelime*' olarak anılması babasız yaratılmış ve bir noktada Allah'ın '*Muhyî*' ismine mazhar olmasındandır. Bu da onun Ruh-ül Kudüs'le desteklenmiş olmasından kaynaklanmaktadır; yani Hz. İsa'da '*Bedenî*' yönden daha çok '*Ruhî*' yön daha güçlüdür, daha belirgindir çünkü yukarıdaki ayrıntılarda belirtildiği gibi, onun Risaleti öncelikle bu yönünün ortaya çıkmasını gerektirmiştir. Bu yüzden, O ölü Ruhların yeniden diriltilmesi gibi, '*ölüleri diriltiyor*', '*çamurdan yapılmış kuş figürüne üflüyor ve onu Allah'ın izniyle kuş haline getiriyor*' (Bu özelliği ve yeteneği, ikinci gelişinde Tıp Biliminin çok ilerleyerek tedavisi daha önce imkansız olan '*Birçok Ölümcül Hastalığın*' iyileştirilmesine bir işarettir), '*anadan doğma körü ve alacalıyı iyileştiriyor*' (Bu özelliği ve yeteneği, ikinci gelişinde tedavisi

imkansız olan '*Birçok Hastalığın*' iyileştirilmesine bir işarettir), '*insanların yediklerini ve evlerinde sakladıklarını kendilerine haber veriyor*' (Bu özelliği ve yeteneği de, ikinci gelişinde '*Kıyametin saklı alâmetlerini ve tarihsel sürecini insanlara haber vermesine'* bir işarettir) daha beşikteyken bile konuşuyordu (Bu özelliği ve yeteneği ise, ikinci gelişinde '*Tüm Ehl-i Kitabı İslâma davet etmesi ve orta yaştan sonraki konuşmasına'* bir işarettir). Yani bir noktada Hz. İsa, '*Ruh*'un ve '*Kelâm*'ın insan bedenine bürünmüş şekliydi. '*Doğumu*' ve '*Teveffâ*' edilişi de bu yüzden diğer insanlardan ayrı bir özellik arzetmiştir. Hz. İsa'nın, daha sonra "Üçten biri" yapılan Ruh-ül Kudüs'le teyid edilmesi sorunu da çözülmesi çok güç sorunlardan değildir. Genelde 'Ruh' konusunda burada fazla söz söylememekle birlikte, birtakım âlimlerin yaptıkları Ruh tasnifinin bu noktaya açıklık getireceğini söyleyebiliriz. Bu âlimlere göre beş türlü ruh vardır: Hareket Ruhu, Şehvet Ruhu, Kuvvet Ruhu, İman Ruhu ve Ruh-ül Kudüs. Bunlardan ilk üçü tüm insanlarda ve hayvanlarda, ilk dördü mü'minlerde ve tamamı peygamberlerde vardır. Yani peygamberler diğer insanlarda bulunmayan bir Ruhla donatılmışlar ve bu Ruhla desteklenmişlerdir. Örneğin Kur'ânda Kadir Sûresinde geçen "**O gece '*Melekler*' ve '*Ruh*' Rablerinin izniyle '*inerler*'** " âyetinde (Bu âyet Hz. İsa'nın '*nuzûlüne*' de bir işarettir) de ifade edildiği gibi, meleklerin dışında, onlardan daha büyük bir Ruh vardır. Bunun keyfiyeti tam olarak bilinmemekle birlikte bu Ruh öncelikle peygamberlerde vardır. Bu, Hz. İsa'da '*Ruh-ül Kudüs*' olarak geçerken, Hz. Muhammed (S.A.V.)'de daha çok '*Ruh-ül Emin*' şeklinde geçer. Buna bazıları Cebrâil demişlerse de, Kur'ândan anlaşıldığı kadarıyla Cebrâil'den başka bir Ruh olsa gerektir. Ruh-ül Kudüs'ün özellikle Hz. İsa ile ilgili olarak anılması ise, onda '*Nübüvvet*' yönünün '*Velâyet*' yönünden daha kuvvetli olmasıyla alakalıdır. Daha önce de belirttiğimiz gibi Hz. İsa'nın, Allah'ın '*Muhyî*' ve '*Hâlık*' isimlerinin mazhariyetiyle O'nun izniyle kuş şeklindeki çamura Ruh üflemekle kuş yapmak gibi; İkinci gelişinde de, Hz. Muhammed A.S.'ın ümmetinden olmayı istediğinden '*Kadîr*' ve '*Murîd*' ismine mazhariyeti daha çok olacak, pek çok '*Mu'cizevî*' ve '*Hârika*' bir '*Şekil*'de ve '*Tarz*'da meydana gelen '*Hâdise*'yi ve '*Eser*'i O'nun '*İrâde*'siyle ve '*Duâ*'sıyla ve isteğiyle yapacaktır.

'*İsevîliğin*', '*Hristiyanlık*' halini almış şeklinde veya muharref Hristiyanlıkta başlıca öğeler şunlardır:

- **Teslis (Allah'ın Baba, Hz. İsa'nın Rabb ve O'nun oğlu, aynı şekilde Ruh-ül Kudüs'ün de üç ilâhtan biri olarak kabul edilmesi) inancı,**

- **İnsanların fıtraten kötü ve Cehennemlik olup, Hz.**

Âdemin ilk günahından gelen bu kötülüğü, Hz. İsa'nın çarmıha gerilmesiyle temizlemesi ve bu nedenle Şeriat'ın gerekli olmayıp, Hz. İsa'ya salt inanmakla Cennet'e girilebileceği inancı,

- **Hz. Muhammed'i red ve Hz. İsa'nın çarmıha gerilerek öldürüldüğü inancı.**

Şeklinde özetlenebilecek bu üç öğeden sonuncusunu burada ele almayıp ilk ikisi olan ve temeli ilgilendiren '*Teslis*' ve '*Kefâret*' inançlarının Hristiyanlığa nasıl sokulduğuna ve Kanonik İncillerde bunların bulunup bulunmadığına değineceğiz.

Bir kez Kanonik İncillerde Hz. İsa'nın ilâhlık iddia ettiğine dair hiçbir şey yoktur. Aksine, Hz. İsa'nın Allah'ın kulu olduğu, Şeriat'ın en büyük emrinin Allah'a ibadet etmek olduğunu açıkça belirtmektedir. Bunlardan bazıları aşağıda verilmektedir:

İsa A.S.'ın Çölde Denenmesi

"**4** **1-2** **Kutsal Ruhla dolu olarak Şeria ırmağından dönen İsa, Ruh'un (Cebrâil) yönlendirmesiyle çölde dolaştırılarak kırk gün İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi. Dolayısıyla bu sürenin sonunda acıktı.** **3** **Bunun üzerine İblis O'na, "Allah'ın Oğluysan, şu taşa söyle ekmek olsun" dedi.**

4 **İsa, " "İnsan yalnız ekmekle yaşayamaz!" diye yazılmıştır" karşılığını verdi.**

5 **Sonra İblis İsa'yı yükseklere çıkararak bir anda O'na dünyanın bütün ülkelerini gösterdi.** **6** **O'na, "Bütün bunların yönetimini ve zenginliğini sana vereceğim" dedi. "Bunlar bana teslim edildi, ben de dilediğim kişiye veririm.** **7** **Bana taparsan, hepsi senin olacak."**

8 **İsa ona şu karşılığı verdi: "<u>Allah'ın olan RAB'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin!</u>" diye yazılmıştır."**

9 **İblis O'nu Yeruselâm (Kudüs)'e götürüp tapınağın (Süleyman Mâbedi) tepesine çıkardı. "Allah'ın Oğlu isen, kendini buradan aşağıya at" dedi,** **10** **çünkü şöyle yazılmıştır:**

11 **"'Allah seni korumaları için *Meleklerine emir verecek, ayağın bir taşa çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar.'***

12 ***İsa ona şöyle karşılık verdi: '"<u>Allah'ın olan RAB'bi</u>***

denemiyeceksin!' **diye yazılmıştır."** "

{**Matta, 4:1-10**; **Luka, 4:1-12**}

Hz. İsa bu sözü onun kendisini birtakım denemelere tâbi tutması üzerine söylemiştir. Bir kez ilâh olan, hatta 'Allah'ın Oğlu' olan birine Şeytan nasıl musallat olur ve onu nasıl dener? Daha ilginci, Şeytan bir noktada 'kader' açısından ona yaklaşmış, Matta ve Luka İncilinde de yazıldığına göre, '*madem öldüren Allah'tır ve madem seni Melekler koruyacaklarına dair söz vermiştir, öyleyse kendini aşağıya at, bakalım ölmeyecek misin?*' direk tam da kader noktasında ona yaklaşmış, Hz. İsa ise, kaderin inceliğini ortaya koyan çok güzel bir cevapla onu susturmuştur. Hz. İsa'nın ilâh ve 'Üçün üçüncüsü' değil de, Allah'ın kulu ve diğer peygamberler gibi bir peygamber olup, İsrâiloğulları'nı Allah'a kulluğa çağırdığını Kanonik İncillerden aktarmaya devam edelim:

En Büyük Buyruk

"**22** **Onların tartışmalarını dinleyen ve İsa'nın onlara güzel yanıt verdiğini gören bir din bilgini yaklaşıp O'na, "*Buyrukların en önemlisi hangisidir?*" diye sordu.**

İsa şöyle karşılık verdi: "En önemlisi şudur: '*Dinle, ey İsrâil!*'
***Allah'ımız RABB tek RAB'dir. Allah'ın olan RABB'i bütün yüreğinle, bütün gücünle seveceksin.*'** **Bunlardan daha büyük buyruk yoktur.**

Din bilgini İsa'ya, "İyi söyledin, Öğretmenim" dedi. " '*Allah tektir ve O'ndan başka ilâh yoktur*' demekle doğruyu söyledin.
İnsanın Allah'ı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendi gibi sevmesi, bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir."

İsa onun akıllıca yanıt verdiğini görünce, "Sen, Allah'ın egemenliğinden uzak değilsin" dedi. Bundan sonra kimse O'na soru sormaya cesaret edemedi."

{**Matta**, **22:34-40**; **Markos**, **12:28-34; Luka, 10:25-28**}

Kimden Korkmalı

"**10** **Örtülü olup da açığa çıkarılmayacak hiçbir şey yoktur.**
Size karanlıkta söylediklerimi, siz gün ışığında söyleyin. Kulağınıza fısıldananı, damlardan duyurun. ***Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de Cehennem'de mahvedebilen Allah'tan korkun*****. İki serçe bir meteliğe satılmıyor mu? Ama Allah'ın izni olmadan bunlardan**

bir teki bile yere düşmez.

30Size gelince, başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır.

31Onun için korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

32"*İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki Allah'ın önünde açıkça kabul edeceğim;*

33*insanların önünde beni inkâr edeni, ben de göklerdeki Allah'ın önünde inkâr edeceğim*." "

{Matta, 10:26-33; Luka, 12:2-9}

İsa A.S.'a Layık Olmak

"**10 36'İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.' 37*Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir.* 38Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen bana layık değildir. 39Canını kurtaran onu yitirecek; canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.**

40*Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur; beni kabul eden de beni göndereni (Allah) kabul etmiş olur. 41Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır*; doğru birini doğru olduğu için kabul eden, doğru kişiye yaraşan bir ödül alacaktır. 42Bu sıradan kişilerden birine, öğrencim olduğu için bir bardak soğuk su bile veren, size doğrusunu söyleyeyim, ödülsüz kalmayacaktır."

{Matta, 10:36-42; Markos, 9:41; Luka, 12:51-53; 14:26-27}

Yorgunlara Müjde

"**11 25İsa bundan sonra şöyle dedi: "*Allah'ım, yerin ve göğün Rabb'i! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim. 26Evet, senin istediğin buydu*." 27"*Allah her şeyi bana teslim etti. O'nu (Hz. İsa), Allah'tan başka kimse tanımaz; Allah'ı da O'ndan ve O'nun tanıtmak istediği kişilerden başkası tanıyamaz*."**

28"Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. 29*Boyunduruğumu yüklenin, benden (gerçeği) öğrenin*. Çünkü ben yumuşak huylu, alçak gönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. 30Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir." "

{Matta, 11:25-30; Luka, 10:21-22}

Allah'ın Seçtiği Kul

"**12 15İsa, oradan ayrıldı. Birçok kişi ardından gitti. İsa hepsini iyileştirdi. 16Kim olduğunu açıklamamaları için onları uyardı. 17-18Bu, peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:**

"İşte kulum, O'nu (Hz. İSA) Ben (ALLAH C.C.) seçtim. Gönlümün hoşnut olduğu, RASÛLÜM ve Sevgili Kul'um O'dur. Ruh'umu (RÛH-ÜL KUDÜS) O'nun üzerine koyacağım,

O da adaleti uluslara bildirecek.

19Çekişip bağırmayacak,

Sokaklarda kimse O'nun sesini duymayacak.

20Ezilmiş kamışı kırmayacak, Tüten fitili söndürmeyecek,

Ve sonunda adaleti (İLK GELİŞİNDE İSEVÎLİĞİ, İKİNCİ GELİŞİNDE İSLÂMİYETİ) zafere ulaştıracak.

21Uluslar da onun adına umut bağlayacak..."

{**Matta, 12:15-21**}

YEŞAYÂ'nın KİTAB'ında da bulunan bu pasaj, Hz. İSA ve KIYAMET'e yakın bir zamandaki İKİNCİ GELİŞİ ile ilgilidir. Sonradan yazılan İncillerin tamamı Hz. İsa'nın söyledikleri ve yaptıklarından oluşmaktadır. Fakat Hz. İsa'ya vahyedilen HAKİKÎ İNCİL'de de bulunan bu cümle Hz. İsa'nın, Ürdün Nehri'nde Hz. YAHYÂ tarafından vaftiz edilmesi (Bir nevî abdest alarak suyla temizlenme eylemi) sırasında (Göklerin açılarak veya göklerden bir işaret gelerek) peygamberlik görevinin başladığını ilân eden bir işaret olarak, İncil'de Allah tarafından söylendiği bilinen ilk ve tek vahiy ve söz olan bu cümle; doğru yorumlanırsa Hz. İsa'nın ikinci gelişine işaret ederek Hz. İsa'nın sadece bir kul olduğunu açık bir şekilde beyân etmektedir..

Kanonik İncillerde Tevhid'e aykırı gibi görünen bu tek ifadede *Baba* ve *Oğul* kelimeleri sık sık geçer. Hz. İsa, Allah'a karşı '*Baba*' diye hitap ederken, kendisinin de O'nun oğlu olduğunu zaman zaman vurgulamaktadır. Fakat, İncillerde geçen bu ifade Teslis'in iki esasından olan *Baba-Oğul* şeklinde değil de, bütünüyle değişik bir anlama gelmektedir. Şöyle ki: "Allah'ın Oğlu" olarak kabul edilen yalnızca Hz. İsa değil, O'nun iradesini yerine getiren herkestir. Yani İncillere göre bütün mü'minler Allah'ın Oğludurlar. Aşağıdaki pasajlarda bunun örnekleri verilmektedir:

"Göklerden gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" dedi.."

{Matta, 3:17}

Petrus'un Mesih'i Tanıması

"16 13İsa, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: "Halk İnsanoğlu'nun kim olduğunu söylüyor?" 14Öğrencileri şu karşılığı verdiler: "Kimi *Vaftizci Yahyâ*, kimi *İlyâs*, kimi de *Yeremyâ* ya da *Eski Peygamberlerden* biridir" diyor. 15İsa onlara, "Siz ne dersiniz" dedi, "Sizce ben kimim?"

16Simun Petrus, "Sen, Yaşayan Allah'ın Oğlu Mesih'sin" yanıtını verdi.

17İsa ona, "Ne mutlu sana, Yunus Oğlu Simun!" dedi. "Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Baba'mdır. 18Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrus'sun ve ben Kilisemi bu kayanın ('*Petrus*', Yunus oğlu Simun'un isminin Grekçesi olup, bu ismin Aramicesi '*Kefas*' olarak 'Büyük Taş Parçası, *Kaya*' anlamına gelmektedir) üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek. 19Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey, gökyüzünde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey, göklerde de çözülmüş olacak. 20Bu sözlerden sonra İsa, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememeleri için öğrencilerini uyardı."

{Matta, 16:13-20; Markos, 8:27-30; Luka, 9:18-21}

Vay Halinize!

"23 1-2Bundan sonra İsa halka ve öğrencilerine şöyle seslendi: "Din Bilginleri ve Ferisîler Musa'nın kürsüsünde otururlar. 3Bu nedenle size söylediklerimin tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü söyledikleri şeyleri kendileri yapmazlar. 4Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileriyse bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler."

5"Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar. Örneğin, hamaillerini büyük, giysilerinin püsküllerini uzun yaparlar. 6Şölenlerde baş köşeye, Havralarda en seçkin yerlere kurulmaya bayılırlar. 7Meydanlarda selamlanmaktan ve

insanların kendilerini '*Rabbî*' diye çağırmalarından zevk duyarlar."

8"Kimse sizi 'Rabbî' diye çağırmasın. Çünkü sizin tek öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşsiniz. 9Yeryüzünde kimseye 'Baba (Rabbim)' demeyin. Çünkü tek Babanız (Rabbiniz) var O da göksel Baba (Allah)'dır. 10Kimse sizi 'Önder' diye çağırmasın. Çünkü tek önderiniz var, O da Mesih'tir. 11Aranızda en üstün olan, ötekilerin hizmetkârı olsun. 12Kendini yücelten, alçaltılacak; kendini alçaltan, yükseltilecektir."

13-14"Vay halinize ey Din Bilginleri (Dini gösteriş için aracı yapan sözde Din Hocaları) ve Ferisîler (Kendisini Dindar ve Doğru Din üzerinde sanan Bid'at Fırkaları), ikiyüzlüler! Göklerin Egemenliği'nin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyor, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz (Halkı Doğru Din ve Gerçeklik'ten saptırıyorsunuz)!

15"Vay halinize ey Din Bilginleri ve Ferisîler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi dininize döndürmek için (Misyonerlik ve Batıl Din'i yaymak için) denizleri, kıtaları dolaşıyorsunuz. Dininize döneni de kendinizden iki kat Cehennemlik yaparsınız (Kendiniz Cehennemlik olduğu gibi size uyanı da Cehennemlik yaparsınız)."

16"Vay halinize kör kılavuzlar! Diyorsunuz ki, 'Tapınak (*Havra* veya *Kilise*) üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama tapınaktaki altın (*Yakmalık Sunu*, *Buhur* veya *Komünyon*) üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır. 17Budalalar, körler! Hangisi daha önemli, altın mı, altını kutsal kılan Tapınak mı? (Yapılan *İbadet* veya *Allah'ın Rızası* mı?) 18Yine diyorsunuz ki, 'Sunak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama sunaktaki adağın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır. 19'Ey körler! Hangisi daha önemli, adak mı, adağı kutsal kılan sunak mı? 20Öyleyse sunak üzerine ant içen, hem sunağın hem de sunaktaki her şeyin üzerine ant içmiş olur. 21Tapınak üzerine ant içen de hem Tapınak, hem de tapınaktaki yaşayan (Kendisi için ibadet edilen) Allah üzerine ant içmiş olur. 22Gök üzerine ant içen, Allah'ın tahtı (*Semavî Gök katları*, *Allah'ın tahtı* gibidir) ve tahtta oturanın (Semavî Gök Katmanlarının üzerinde bulunan) üzerine ant içmiş olur."

23"Vay halinize ey Din Bilginleri ve Ferisîler, ikiyüzlüler! Siz nanenin dereotunun ve kimyonun ondalığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha önemli konularını –Adaleti, merhameti,

sadakati- ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmeniz gerekirdi. 24**Ey kör kılavuzlar! Küçük sineği süzer ayırır, ama deveyi yutarsınız!**

25**"Vay halinize ey Din Bilginleri ve Ferisîler, ikiyüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını (Elbiselerinizi veya dış görünüşünüzü) temizlersiniz, oysa bunların içi (*Nefsiniz* veya *Kalbiniz*) açgözlülük ve taşkınlıkla doludur.** 26**Ey kör Ferisî! Sen önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dıştan da temiz olsunlar."**

27**"Vay halinize ey Din Bilginleri ve Ferisîler, ikiyüzlüler! Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlara benzersiniz.** 28**Dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve kötülükle dolusunuz. "**

29**"Vay halinize ey Din Bilginleri ve Ferisîler, ikiyüzlüler! Siz peygamberlerin mezarlarını yapar, doğru kişilerin anıtlarını donatırsınız.** 30**'Atalarımızın yaşadığı günlerde yaşasaydık, onlarla birlikte peygamberlerin kanına girmezdik' diyorsunuz.** 31**Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz.** 32**Haydi, atalarınızın başlattığı işi bitirin! (Zulme ve haksız yere Salih ve Doğru Kişileri öldürmeye devam edin)"**

33**"Sizi yılanlar, engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız?** 34 **İşte bunun için size *Peygamberler* (*Oniki Havarî*), *Bilge Kişiler* ve *Din Bilginleri* gönderiyorum. Bunlardan kimini öldürecek, çarmıha gereceksiniz. Kimini Havralarınızda kamçılayacak, kentten kente kovalayacaksınız.** 35**Böylelikle doğru kişi olan *Habil*'in (*Hz. Âdem*'in Oğullarından biri) kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz *Berekyâ Oğlu Zekeriyâ*'nın (*Hz. Yahyâ*'nın Babası) kanına kadar, yeryüzünde akıtılan her doğru kişinin kanından sorumlu tutulacaksınız.** 36**Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsinden bu kuşak sorumlu tutulacaktır."**

37**"Ey Yeruselâm! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlayan Yeruselâm! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz.** 38**Bakın, eviniz (Havralar veya Kiliseler) ıssız bırakılacak (Oralarda Allah'ı bulamazsınız)!** 39**Size şunu söyleyeyim: 'Rabbin adıyla gelene (*İkinci kez gelecek olan İsa Mesih*) övgüler olsun!' diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz."**

{**Matta, 23:1-39; Markos, 12:38-40; Luka, 11:39-51; 13:35; 20:45-47**}

Allah'tan Dileyin

"7 7 Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır. 8 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır. 9 Hanginiz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir? 10 Ya da balık isterse yılan verir? 11 Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Baba'nızın (RABB'inizin), kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi?"

12 "İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. ("*Kendisine yapılmasını istemediğin şeyi başkasına yapma; kendine yapılmak istediğin şeyi başkasına da yap*." Hadis-i Şerîfinin benzer ifadesi burada da yer alıyor) Çünkü Kutsal Yasa'nın ve Peygamberlerin (Hz. Muhammed A.S.'ın da) söylediği budur."

{Matta, 7:7-12; Luka, 9-13}

Ağaç ve Meyvesi

"7 15 Sahte Peygamberlerden sakının! Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama gerçekte yırtıcı kurtlardır. 16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi? 17 Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir; kötü ağaç ise kötü meyve verir. 18 İyi ağaç kötü meyve; kötü ağaç da iyi meyve veremez. 19 İyi meyve vermeyen her ağaç, kesilip ateşe atılır. 20 Böylece sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyacaksınız."

21 Bana, 'Yâ Rab, yâ Rab!' diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne girmeyecek. Ancak Göklerdeki Baba'mın (RABB'imin) istediğini yerine getiren girecektir. 22 O gün birçokları bana diyecek ki, 'Yâ Rab, yâ Rab!' Biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla cinler kovmadık mı? Senin adınla birçok mu'cize yapmadık mı? 23 O zaman ben de onlara açıkça, 'Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötülük yapanlar!' diyeceğim."

{Matta, 7:15-23; Luka, 6:43-44}

Bütün bu âyetlerde geçen 'Baba-Oğul' kelimeleri, haşâ! Allah'ın doğurduğu anlamında değildir. O kadar ki, Luka İncilinde Hz. İsa'nın Soyağacı verilirken, 'Yusuf Oğlu' olarak geçer. Oysa, Marangoz Yusuf

İncillerde geçtiği üzere Hz. Meryem'in nişanlısıdır ve Hz. İsa onun hiçbir babalık rolü olmadan dünyaya gelmiştir, yani babasız doğmuştur. Hz. İsa'nın beşerî bir babası olmadığını İnciller de kabul etmekte, fakat onun soyunu tespit etmekte anne tarafından gideceklerine, Yusuf'un oğluymuş gibi göstermekle baba tarafından düzenlenmiş bir soyağacı uydurma yoluna gitmişlerdir:

İsa A.S.'ın Soyu

"23İsa görevine başladığı zaman otuz yaşlarındaydı. Yusuf'un Oğlu olduğu sanılıyordu. Yusuf da Eli oğlu,

24Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yanay oğlu, Yusuf oğlu,

25Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu,

26Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu,

27Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu,

28Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu,

29Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu,

30Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,

31Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davut oğlu,

32İşay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu,

33Amminadav oğlu, Ram oğlu, Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu,

34Yakup oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,

35Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu,

36Kenan oğlu, Arpakşat oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lemek oğlu,

37Metuşellah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu,

38Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Allah Oğlu'ydu.

Buna göre, İbrahim'den Davut'a kadar toplam 14 kuşak, Davut'tan Babil sürgününe kadar 14 dört kuşak, Babil sürgününden Mesih'e kadar da 14 kuşak vardı."

{Matta, 1:1-17; Luka, 3:23-38}

Yani burada, **Hz. İsa**'dan **Hz. Âdem**'e kadar toplam **72 kuşak**, **Hz. İsa**'dan **Hz. Davut**'a kadar **14×3=42 kuşak** ve **Hz. İsa**'dan **Hz. İbrahim**'e kadar da **14×4=56 kuşak** sayılmakta ve **Hz. İsa**'nın **Hz. Davut** ve **İbrahim a.s**.'ın oğlu olan **Hz. İshak**'ın soyundan geldiği anlaşılmaktadır. Fakat bu soy ağacı gerçekte **Yusuf**'a değil **Hz. Meryem**'e aittir. Eğer Hz. İsa'nın göğe yükseltilmesinden ikinci gelişine kadar da ortalama bir **40 kuşak** geçtiğini düşünülürse; **Hz. Âdem**'den **Hz. İsa**'nın ikinci gelişine kadar toplam **72+40=14×8=112 kuşak** geçmiş olmaktadır . Hz. İsa'nın İkinci gelişi ve vefatından sonra da, ortalama ömrü **50 yıl** olan bir **2 kuşak** geçeceğini farzedersek demek ki Hz. Âdem'in yaratılışından **Kıyamet**'e kadar toplam **114 kuşak** (Kur'ân'ın sûre sayısı kadar) geçmiş olmaktadır.

Burada dikkatimizi çeken bir diğer nokta ise, bu soyağacının sonunda "**Şit oğlu, Âdem oğlu, Allah oğlu**" ifadesinin geçmesidir. Yani Âdem de Allah'ın oğlu olarak kabul edilmektedir. Oysa aynı İncilde Hz. İsa'dan da Allah'ın oğlu olarak bahsedilmektedir. Hz. İsa ve Hz. Âdem'in her ikisinin de Allah'ın oğlu olarak geçmesi, onların beşerî yönden babasız ve Allah'ın harika ve normal sebeplerin dışında bir şekilde yarattığını belirtmek içindir, yoksa gerçekten oğlu olduğu anlamında değildir. Bu da, Kur'ân'ın Hz. İsa'nın yaratılmasını Hz. Âdem'in yaratılmasına benzetmesine uymaktadır. Öte yandan İncillerde geçen '*Baba-Oğul*' kelimeleri, Allah'tan '*Baba*' olarak söz edilmesi Allah'ın her şeyin müsebbib-i mevcûdu yani her şeyin var edicisi olduğunu belirtmek açısından olsa gerektir. Yani, nasıl ki bir kimse '*Bedenen-Ruhen*' yokken, Allah öncelikle 'Baba' vasıtasıyla onu var ediyorsa, Âdem'i ve İsa'yı ve bütün insanları da aynı şekilde yokken var etmektedir. Bütün bunlardan başka, *Allah*'a '***Baba***', *Mü'minler*'e '***Oğulları***' ve İsa'ya da '***Oğlu***' denmesinden kasıt, Kur'ân'da sık sık vurgulandığı şekliyle, Allah'ın Mü'minlerin '***Mevlâ***'sı, '***Velî***'si olduğunu belirtmek içindir. Allah iman edenlerin ***Velîsi***'dir, ***Velî*** ismiyle ***muhafaza eder***; ***Hâlık***'ıdır, ***Hâlık*** ismiyle ***yaratır***; ***Musavvîr***'idir, ***Musavvîr*** ismiyle rahimlerde ***tasvir eder***; ***Rezzâk***'ıdır, ***Rezzâk*** ismiyle ***rızıklandırır***; ***Basîr***'idir, ***Basîr*** ismiyle ***gözetir***; ***Semî***'idir, ***Semî*** ismiyle ***işitir***; ***Hâdi***'sidir, ***Hâdi*** ismiyle ***hidâyete erdirir***; ***Nûr***'udur, ***Nûr*** ismiyle onları hidâyete erdirip ***iman nûruna kavuşturur***.

'*Baba-Oğul*' kelimelerinin ifade ettiği son bir anlam da, "**Allah'ın Evi, Allah'ın Eli, Allah'ın İnmesi, Allah'ın İki Eli** gibi v.s." bütünüyle sembolik bir kullanımla Hz. İbrahim için '**Allah'ın Dostu**', Hz. Muhammed için de '**Allah'ın Sevgilisi**' şeklinde kullanılan anlam ifadelerine benzemektedir. Yoksa hiçbir zaman Allah'ın Hz. İsa'nın '*Vâlid*' anlamında '*Babası*', Hz. İsa'nın da O'nun '*Veled*' anlamında '*Oğlu*' olduğu asla kasdedilmiş değildir. İncili dikkatlice okuyanlar bunu göreceklerdir.

İncillerde geçen '**Ruh-ül Kudüs**'ün kullanılış şekli de, hiçbir zaman Teslis inancına kapı açacak biçimde değildir. Ruh-ül Kudüs hakkında söylenilenler O'nun **Hz. İsa**'yı, hatta **Hz. Yahyâ**'yı ve İsevîleri destekleyen Allah'tan bir Ruh olduğunu ifade etmektedir. Nasıl ki Allah, kâinatta fiillerini birtakım sebeplere bağlamışsa, sebepleri fiillerine perde yapmışsa; aynı şekilde Melekleri ve birtakım Ruh gibi keyfiyeti, bizce meçhul birtakım varlıkları da birer sebep, fiillerine birer perde olarak kullanır. Örneğin, '*vazifeli*' dört büyük melek olan, '*Cebrâil*', '*Azrâil*', '*Mikâil*' ve '*İsrâfil*' *a.s.* ve '*görevleri*' gibi. Meleklere iman, Mü'min olmanın şartlarından olduğu gibi, âyetlerde belirtilen bu '*Ruh*' a inanmak da gerekir. Örneğin, nasıl ki Cebrâil a.s.'ı inkâr etmek, '*kâfir*' olmak için yeterli bir nedense ve insanı '*küfre*' götürürse; aynı şekilde Hz. İsa'yı Allah'ın kendisiyle desteklediği '*Ruh-ül Kudüs*'e inanmamak da İncillerde '*küfür*' olarak geçmektedir. '*Ruh-ül Kudüs*' hiçbir zaman bir '*İlâh*' değil, '*Hz. İsa*'yı ve '*O'na inananları*' destekleyen bir '*Ruh*'tur.

Yuhanna İncili dışında İncillerde 'Kefâret' inancına da kapı açacak ifadeler bulmak zordur. Hemen hepsinde, Şeriat'ın öneminden söz edilmekte ve insanların temiz kalpli, iyi yürekli, affedici ve dinin ruhuna sahip olarak Şeriatın bütün emirlerini yerine getirmeleri gerektiği belirtilmektedir. Fakat Yuhanna İncilinde bir-iki yerde 'Kefâret' inancına, yani Hz. İsa'ya inanmakla Hz. Âdem'in günahıyla doğuştan günahkar olan insanların günahlarının bağışlanacağı, bunun için de amelin ve ibadetin gerekmediği ve Hz. İsa'nın çarmıha gerilmekle kendisine inananların günahlarına kefâret olduğu inancına yol açacak ifadelere rastlanmaktadır.

Fakat bu ifadeler de, bir bakıma Risâlet görevi ile ilgili olup, mutlaka bu anlama gelmemektedir:

Allah'ın Kuzusu

"1[29] Yahyâ ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran (Burada '*Kefâret İnancı*' değil, Allah tarafından '*Risâlet Görevi*'nin başlatılmasına işaret edilmektedir) 'Allah Kuzu'su! (Burada Kurban Edilen bir '*Kuzu*' değil, Allah'ın Sevgili '*Kulu*' olarak '*İsa a.s*'a işaret edilmektedir). [30]Kendisi için 'Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' (Burada Hz. İsa'nın Hz. Yahyâ'dan '*Önce Doğduğu*' değil, O'nun '*Ruh*'unun daha '*Önce Yaratıldığı*'na işaret edilmektedir) dediğim kişi işte budur. [31]Ben O'nu tanımıyordum, ama İsrâil'in O'nu tanıması için ben suyla vaftiz ederek geldim. "

[32]Yahyâ tanıklığını şöyle sürdürdü: " 'Ruh'un (Burada ilâh olan

<u>bir '*Ruh*' değil, Allah'ın '*İndirdiği Ruh*'u olarak '*Ruh-ül Kudüs*'e işaret edilmektedir) güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm</u>. 33Ben O'nu tanımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen (Allah), 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur' dedi. 34Ben de gördüm ve 'Allah'ın Oğlu! (Burada Tanıklık Edilen bir '*Allah'ın Oğlu*' değil, Allah'ın Sevgili '*Kulu*' olarak Peygamberlik görevi için seçilmiş olan '*İsa a.s*'a işaret edilmektedir) budur' diye tanıklık ettim."

{**Yuhanna, 1:29-34**}

Hz. İsa'nın tâbileri olan İsevîler gerek O'nun zamanında, gerekse ve özellikle ondan sonra bir yandan putperest '**Roma**' zulmünün, bir yandan '**Yahudi**' *ikiyüzlülüğünün* ve *alçaklığının* pençesinde zorluk dolu '***Yıllar***', '***On yıllar***' ve '***Yüzyıllar***' geçirmişlerdir. Şehirlere dağılan ve insanları '**Tevhid İnancı**'na çağıran bu insanlar öylesine işkencelere uğramışlardır ki, örneğin '**Antakya**' ve '**Mersin**' yörelerindeki birtakım kalıntılar ve tarihî eserler buna şahitlik etmektedir. Ayrıca Kur'ân'da da geçen ve Hz. İsa'nın din-i hakikîsi olan İsevîliği kabul edip Roma putperest dinini reddettikleri için bir mağarada **309 yıl** uykuda kalan '**Ashâb-ı Kehf**' (*Mağara Adamları*) ve İsevîlere önderlik ederek onlara arka çıktığı için şehid edilen '**Habîb-ün Neccâr**' (*Marangoz Habîb*) gibi İsevî mü'minlerin hayat hikayeleri de buna şahidlik etmektedir. İşte, Hz. İsa'nın getirdiği Tevhid dini olan İsevîlik, sonradan yapılan ekleme ve tahrifatlarla, özellikle 'Rasullerin İşleri'nde de adı geçen ve Hz. İsa'dan sonra ortaya çıkan **Pavlos** (**Paul** veya **Saul** olarak da geçer) isimli bir yahudinin İsevîliğin temel inanç akidelerini değiştirerek ve bazı gezilerden sonra Hristiyan iman topluluklarına kendi yazdığı mektuplarla ve birtakım uydurma rüya ve keşiflerle Hz. İsa'nın Şeriat'ında büyük değişiklikler yaparak gerçeklikten saptırılmıştır. Bütün bu değişiklikler sonucunda, önce Hz. İsa'nın dini insan hayatını tümden kuşatıcı bir nizam olmaktan çıkmış, Şeriat'tan soyutlanmış, imanî ve ahlakî kurallardan ibaret lâik (İnsanların dünyevî yaşantısından ve pozitif bilimlerden uzak ve sadece Kilisenin kontrolünde olan bir din anlayışı) bir din haline gelmiş, bunun sonucunda da Roma Putperest diniyle rahatça uzlaşabilmiştir. Oysa, Hz. İsa Şeriat'ın amelleri yanında ferdî hayatın gerekliliği üzerinde de şiddetle duruyordu.

Teslis inancı, Hz. İsa'nın din-i hakikîsi olan İsevîliğe bilinen şekliyle üçüncü yüzyılın başlarında girmiştir. Gerek **Sinoptik İnciller** denilen **Matta**, **Markos** ve **Luka**'da O Allah'ın '*seçilmiş*' ve '*gönderilmiş*' bir peygamberi olarak sunulmakta, gerekse ilk Hristiyanlar böyle bir inançtan habersiz bulunmaktaydılar. Fakat Hz. İsa'dan sonra takipçileri arasında ayrılıkların çıktığı tarihî bir gerçektir. Bu ayrılıklar zamanla

itikad alanına da sıçramış, nasıl ki İslâmda siyasal ayrılıklar zamanla itikadî ayrılıklara dönüşmüş ve bazı faktörlerin de etkisiyle Allah'ın sıfatları, *kazâ-kader* meselesi ve Kur'ân'ın mahluk olup olmadığı tartışılıp durmuşsa, aynı şeyler Hristiyanlıkta da olmuştur. Bunlara yol açanlardan ilki ve en önemlisi de **PAVLOS** olmuştur. Çünkü Pavlos, '*Rasullerin İşleri*'nden öğrendiğimize göre gezileri sırasında **Yunanistan**'a da uğramış, **Epikürcü** ve **Stoacı** filozoflarla temasları olmuş ve çok büyük ihtimalle **PLATON**'un Ruh'un bekâsı ve Allah'ın insan bedenine hulûl ettiğini savunan **FELSEFÎ** görüşlerinin etkisinde kalmıştır. Yani bir bakıma İsevîliğe en büyük ve en önemli darbeyi vuran etkenin, Platon'un (Eflâtun olarak da geçer) Felsefî görüşlerinden kaynaklandığını ve fikirsel altyapısını O'nun tarafında geliştirilen **LOGOS** (İnsana ezeliyet atfeden bir felsefî görüş sistemidir. İnsan Ebedî'dir fakat Ruh'u ezelî değil sonradan Allah tarafından yaratılmıştır) öğretisinden aldığını söyleyebiliriz. İşte, Platon'un geliştirdiği bu görüşleri kendi benimsediği İsevîlik diniyle birleştiren Pavlos ortaya Hristiyanlık adı altında gerçek İsevîlikten uzak, Hz. İsa'nın yani ölümlü bir insanın Allah veya Allah'ın oğlu olduğunu savunan yeni bir din ortaya çıkarttı.

Bu felsefî fikirlerin Hristiyanlıkta ilk kez, özellikle Platonik etkileri Kanonik İncillerin en son yazılanı olan ve ikinci yüzyılın başlarında kaleme alınan Yuhanna İncilinde görüyoruz. Bu İncil, *Logos* öğretisini vererek başlamakta ve Hz. İsa'ya bir bakıma ezeliyet atfettiği gibi, 'Allah'ın bir insana hulûl etmesi' gibi ŞİRK'e (Allah'tan başka ilâh ve O'nun eşi ve benzeri olmadığına dayalı 'Tevhid' inancının tam zıttı olan ve birden çok Tanrının veya Yaratıcının olduğuna dayalı tarihteki en büyük inkâr sistemi) kapı açıcı ifadeler taşımaktadır.

Şimdi bu LOGOS öğretisinin ve ŞİRK unsurlarının Hristiyanlığa nerede girmeye başladığını inceleyelim:

İlâhî Söz

"1 1 KÂDİM zamanlarda (BAŞLANGIÇTA, EZELÎYETTE yani tüm kâinat yaratılmadan önce) SÖZ (Burada 'Söz' olara geçen ifadeden, aslında '*KELÂM*' veya '*KELÎME*' anlamında Hz. İSA kasdedilmektedir ve LOGOS Öğretisi Hristiyanlığa bu noktada girmeye başlamaktadır) vardı ve SÖZ ALLAH'dı (Bir bakıma, sadece Allah'a ait bu sıfat, Hz. İsa'ya da atfedilerek O'nun ulûhiyyetine kapı açılmaktadır). 2 Başlangıçta O Allah'la birlikteydi (Burada da Söz'ün (Hz. İsa'nın) başlangıçtan yani ezelîyetten beri Allah'la birlikte olmasından bahsedilmektedir ve bu ifadede yer alan iki ilâhın (Hz. İSA ve ALLAH) birden başlangıçta olduğunun kabul edilmesiyle birlikte, açık olarak

ŞİRK'e kapı açılmaktadır). 3Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı (Burada İncil Yazarı daha da ileri giderek Allah'a ait olan diğer sıfatların bazılarını da (Örneğin Kelâm (konuşma), Basîr (her şeyi görme), Hâlık (her şeyi yaratma) sıfatı gibi v.s.) Hz. İsa'ya atfetmektedir). 4Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı. 5Işık karanlıkta parlar. Karanlık O'nu alt edemedi.

14SÖZ insan olup aramızda yaşadı (Yazar, burada çok daha ileri giderek Allah'ın sıfatlarıyla donatılan ve ulûhiyyet niteliklerine sahip Hz. İsa'nın, Allah suretinde yeryüzünde tecessüm ettirilerek Allah'ın Oğlu ve bir insan olarak dünyaya gönderildiğini belirtiyor). O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük.

17Kutsal Yasa Musâ aracılığıyla verildi, ama lütuf ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi. 18Allah'ı hiçbir zaman hiç kimse görmedi (Oysaki, Muhammed a.s. Mirâc gecesinde Allah'la perdesiz olarak görüşmüştür). Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul (İşte tam bu noktada Hz. İsa Allah'a '*eşit*' ve '*eş*' tutularak '*İkinci bir Tanrı*' ilân edilmektedir) O'nu (Allah'ı) tanıttı (Halbuki O sadece bir peygamberdir. Allah'ı tanıtabilir ama Allah'ın bütün sıfatlarının O'nda veya başka bir insanda bulunması mümkün değildir) …"

{**Yuhanna, 1:1-5;14;17-18**}

Bu ifadeler İslâm tasavvufundaki '*Akl-ı Evvel*' ve '*Hakikat-ı Muhammediye*' inançlarına çok yakındır. Fakat, bunların sonradan yanlış anlaşılması Hz. İsa'ya ilâhlık atfetmeğe kadar varmıştır ve üçüncü yüzyılda Teslis inancı gelişmeye yüz tutmuş, nihayet 325 yılında İznik Konseyinde resmî inanç olarak kabul edilmiştir. Fakat gerçek İsevîler buna tarihin her döneminde karşı çıkmışlardır. Fakat, Kilise bugün olduğu gibi, tarihte de dünyevî çıkarlar uğruna emperyal güçlerle el ele vererek Teslis inancının temsilcisi ve savunucusu olmuştur.

İNCİL'İN TANIMI

İNCİL, diğer adıyla **YENİ AHİT, Allah** tarafında **Cebrail a.s.** vasıtasıyla **Hz. İsa**'ya tek seferde (**def'aten**) indirilen ve Hz. İsa'nın bu kitabı '*Havarîlerine yazdırmaması*' veya yazılmış '*Orijinal kopyasının yok edilmesi*' sebebiyle daha sonradan '*Hristiyanlar*' ve '*Yahudiler*' tarafından tahrif edilmiş '**Kutsal bir Kitap**'tır. Yeni Ahit'i oluşturan bu kutsal metinlerin derlenmesi ve yazılması, Hz. İsa'dan çok sonra ve '*Yazarlarının kendi görüşleri*', '*O günkü şartlara göre*' yaptıkları '*yorum*' ve '*bakış*' açılarıyla olmuştur. Bu nedenle, aralarında tam bir uyum ve

mutabakat olmayıp her biri başka başka anlatımlara sahiptir. Aynı konunun birbirine paralel farklı farklı anlatımlar, bir şekilde o konunun en azından varlığını ortaya koyduğu iddia edilse de paralel olmayan hatta bazen çelişen anlatımların kutsal metinlerle bağdaştırılması imkanı kesinlikle bulunmamaktadır. Nitekim bu dönemde, yani **M.S. II**. ve **IV.** Yüzyıllar arasında, sayısız İncil nüshaları ortaya çıkmış ve yoğun elemelerin ardından bunların sayısı dörde indirilmiştir: **Matta**, **Markos**, **Luka** ve **Yuhanna**.

KANONİK İNCİLLER

'Markos İncili'nin **M.S. 70**, '**Matta İncili**'nin **M.S. 80**, '**Luka İncili**'nin **M.S. 90**, '**Yuhanna İncili**'nin ise **M.S. 90-100** yılları arasında yazıldığı tahmin edilmektedir. Dört İncilden *Matta*, *Markos* ve *Luka* birbirine benzer olmakla beraber yine de aralarında önemli farklılıklar yok değildir. Bunlara "*Sinoptik İnciller*" de denir. *Yuhanna İncili* ise, Sinoptiklerden belirgin bir biçimde farklılaşır. Yani en muteber olarak kabul edilen dört İncilin de kendi aralarında ciddi farklılıklar bulunmaktadır. Örneğin, Yuhanna'da Hz. İsa'nın, "Allah'ın Oğlu" ifadesini yirmi üç kez kullandığı görülmektedir. Markos'ta bu sayı sadece birdir. İlk yazılan İncil olarak kabul edilen Markos'ta tersine İsa'nın kendisine yönelik iltifatları reddederek onların Allah'a mahsus olduğu ve en önemli imân esasının "**Tevhid İnancı**" olduğu konusunda ikâzlarını içeren ifadeler vardır:

"**İsa yoldan çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp O'na, "İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?" diye sordu. İsa ise ona, "Bana neden iyi diyorsun? İyi olan tek biri var, o da Allah'tır." dedi.**"

{**Markos,10:17-18**}

Hz. İsa kendisine gelerek "**Tüm buyrukların en önemlisi hangisidir?**" diye soran bir Yahudi din bilginine de şöyle cevap vermiştir:

"**En önemlisi şudur: "Dinle ey İsrail! Allah'ımız olan Rabb tek Rabb'dir. Allah'ın olan Rabb'i bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle sev.**"

{**Markos**, **12:28-30**}

Ayrıca Hz. İsa'nın dili *Aramice* idi. Vahiyler bu dille kendisine bildiriliyor, kendisi de bu orijinal ifadeleri insanlara aktarıyordu. Ancak İncil yazarlarının dilleri Yunanca olup, yazdıkları İnciller de yine bu dille olduklarından ortada bir orijinaliteden söz etmek imkanı bulunmayıp, belki sadece tercüme çalışmalar olarak adlandırmak daha doğru olsa

gerektir. Üstelik bu yazarlardan bazıları, doğrudan Hz. İsa ile yüz yüze gelerek vahiyleri ondan işitmemiş, üçüncü kişilerin ağızlarından duyduklarını yazmışlardır. Hatta öyle ki, elimizde İncil diye bir kitap yoktur. Bu yüzden, Hz. İsa'ya gelen vahiylerin, yani İncil âyet ve sûrelerinin hiçbir zaman yazıya geçmediği ve Hz. İsa'nın gökyüzüne alınmasından sonra takipçilerinin elinde herhangi bir ilâhi kitap bulunmadığı anlaşılmaktadır. Elde bulunan tüm İnciller, Hz. İsa'nın söyledikleri ve yaptıklarının akılda kalan ve kaldığı şekliyle daha sonra kağıda geçirilmiş, İslâm literatüründeki '*Hadis Külliyâtı*'na benzeyen birer eserdirler. Bu yüzden, Hristiyanlık'ta İslâm'daki gibi bir '**Kitap-Hadis**' ayrımı olmamıştır. Buradan, Hz. İsa'nın Kur'ân'da da atfedilen '*Allah'tan bir Kelime*' oluşunun özelliğine dayanarak, bir noktada Hz. İsa'nın her yaptığının ve söylediğinin '*vahiy*' olduğu sonucuna varabiliriz. İşte bu gerçek nedeniyle, Hz. İsa'nın getirdiği Hak Din olan **İsevîlik**'te Hz. İsa bizzat '*Kelime*' iken; İslâm'da kelime *Kur'ân*'dır. Bu yüzden İslâm'da Kur'ân'ın korunması öncelikle önemliyken, Hz. İsa'nın durumunda onun yaptıklarını ve söylediklerini korumak önem kazanmıştır. Hz. İsa'nın her söz ve hareketi İncili meydana getirmiştir. İncil, Hz. İsa'ya bir defada (*def'aten*) verilmiş, yani Hz. İsa '**Kelâm'ın Mücessem Görüntüsü'** veya kendisi olmuştur. Hz. İsa'dan sonra takipçilerinin yaptığı, onun söylediklerini ve yaptıklarını şehir şehir, köy köy yaymak olmuştur. İncillerde Havarilerin de '**Ruh'ul-Kudüs**'le desteklendiği geçmekte ve Kur'ân'daki "**Hani ben Havariler'e "Bana ve Rasûlüme imân edin" diye vahyetmiştim de, "İman ettik, şahid ol, muhakkak ki biz Müslümanlardanız" demişlerdi.**" (**Mâide Sûresi**, **111. âyet**) âyetine dayanarak vahiy alabildiklerine göre buradan, onların da birer nebî yani masum oldukları sonucunu çıkarsak da, Kanonik İncillerin bu Havariler tarafından yazılmadıkları anlaşılmaktadır. Kanonik İncillerin, Hz. İsa'nın Risâletini ne derece aktardığını ölçmek için şu **ONDOKUZ İŞARET** her zaman göz önünde tutulmalıdır:

1- Hz. İsa'nın kendi hayatındaki Risâleti, söyledikleri ve yaptıkları hakkında hiçbir şey yazılmamıştır.

2- Hz. İsa'nın sözleri hakkında, yeryüzünden çekilişinden hemen sonra yazılan ilk eserler, İsa'da aşırılığa gidişin başladığı zamanda yazılmıştır.

3- Gerçek İncile esas teşkil edecek İncil nüshaları, bugün elimizde yoktur ve kaybolmuşlardır.

4- M.S 70-115 yılları arasında yazılan İnciller bu kaybolmuş gerçek belgelerin bazılarına dayanmakla birlikte, yazarlar ellerindeki malzemeyi gündelik ihtiyaçlar, amaçları ve görüşleri doğrultusunda serbestçe kullanmışlar, değişiklik, çıkarma ve eklemelerde bulunmuşlardır.

5- İncil yazarlarından hiç biri İsa'yı bizzat tanımadığı gibi, onu görmemiş ve işitmemiştir.

6- Hz. İsa'nın konuştuğu dil Aramice olduğu halde, İnciller Yunanca yazılmıştır.

7- Yazıldıklarından sonra en az bir asır boyunca hiçbir resmî yetki taşımamışlar ve ortada onları koruyacak bir makam bulunmamıştır.

8- Çeşitli mezhep üyelerince amaçları doğrultusunda İncilleri değiştirilmişlerdir.

9- İnciller'in eldeki ilk nüshaları 'Codex Sinaiticus, Codex Vaticanus ve Codex Alexandrinus' dördüncü ve beşinci yüzyıllara aittir.

10- Bu arada geçen zaman içinde ne tür ve ne derece değişikliklerden geçtikleri belirli değildir.

11- Dördüncü ve beşinci yüzyıllardan kalan çeşitli el yazma İnciller arasında da çeşitli yerlerinde önemli farklılıklar vardır.

12- Bütün bu İnciller arasında pek çok çelişkiler bulunmaktadır.

13- Bunlara ek olarak, Sinoptik İncillerde ve hatta Yuhanna incilinde bile açık olarak Hz. İsa'nın ilâhlığını ve Teslis inancını bulmak mümkün değildir.

14- Kanonik İncillerde Şeriat'ı olumsuzlayan, Hz. İsa'nın Şeriat'sız olduğunu ortaya koyan ve kefaret inancıyla ilgili herhangi bir şeye de açıkça rastlanmamaktadır.

15- Hz. İsa ölmediği halde, tüm Kanonik İncillerde çarmıha gerilip öldüğü söylenmektedir.

16- Hz. İsa ve ilk İsevî takipçileri tarafından bir Kilise kurulmadığı halde, daha sonra dönemde oluşturulan Kilise kurumu tarafından, Hz. İsa'ya ilâhlık isnad edilip Hristiyanlık akidelerine putperest inançlar dahil edilmiştir.

17- Hz. İsa'nın en yakın Havârilerinden biri ve belki de en önemlisi olan Yahuda, Hz. İsa'nın sadık bir yardımcısı iken Kanonik İncillerde hain olarak nitelendirilmektedir.

18- Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğu akidesi, Nicaea Konseyi'nde teklif edilmiş ve kabul edilmiştir. Hz. İsa'ya ilâhlık isnad etmek; Roma İmparatorluğuyla Kilise arasındaki çıkar ilişkilerine dayalı karşılıklı yakınlaşma, Hristiyanlık öncesi çoğu pagan (putperest) inançlara sahip Anadolu ve Makedonya halklarını kontrol altında tutmak için kolaylık sağlamıştı. Kanonik İnciller, gerçek İsevîliği değiştirerek bugünkü Hristiyanlığı kuran Roma İmparatoru I. Konstantin tarafından kabul edildi ve resmîleştirildi. Oysa ki Konstantin zamanında Roma'nın resmi dini güneşe tapınmaktı ve Konstantin de bu putperest dinin başrahibiydi. Roma'da yeni bir din olan İsevîliğin yayılması onun için bir tehdit oluşturuyordu ve İsa Mesih'in Müridleri gökyüzüne yükseltilmesinden üç yüz yıl sonra katlanarak artıyordu. Hristiyanlarla Paganlar savaşmaya başlamışlardı ve anlaşmazlık o boyutlara gelmişti ki, Roma'yı ikiye bölmekle tehdit ediyordu. Konstantin bir şeyler yapılması gerektiğine karar verdi ve M.S. 325 yılında Roma'yı tek bir din altında birleştirmeye karar verdi: Hristiyanlık. Konstantin, güneşe tapan pagan halkı hristiyan yapmak için pagan sembollerini Hristiyan geleneğine yerleştirerek, her iki tarafın da kabul edebileceği karma bir din oluşturmuştu. Mısırlıların güneş çemberleri Katolik Azizlerin haleleri oldu. Mısırlıların pagan ilâhi İsis'in mu'cizevî bir şekilde gebe kaldığı inancına sahip, oğlu Horos'u emzirdiğini resmeden harfler, Bakire Meryem'in Bebek

İsa'yı emzirdiği modern sahnelere dönüştü. Katolik Kilise ayinlerindeki tüm görsel unsurlar (Piskoposluk tacı giymek, sunak, ilâhi okumak ve Komünyon töreni gibi v.s.) doğrudan eski pagan dinlerinden alındı. Böylece Konstantin Hz. İsa'nın nüfuzundan ve yeni getirdiği ve hızla yayılmakta olan İsevî dininden yararlanarak Hristiyanlığı bugünkü bildiğimiz şekline soktu.

19- Yanlış yorumlanmazsa, Yuhanna İncilinde Hz. Peygamber (Muhammed A.S.)'in geleceği ('*Parakleitos*' ifadesiyle O'na işaret ederek) müjdelenmektedir: **"Şimdi beni gönderenin yanına gidiyorum. Ne var ki, içinizden hiçbiri bana, "Nereye gidiyorsun?" diye sormuyor. Ama bunları söylediğim için yüreğiniz kederle doldu. Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızadır. Çünkü gitmezsem, PARAKLEİTOS (yardımcı olarak da geçer ve MUHAMMED A.S.'a işarettir) size gelmez. Ama gidersem, O'nu size gönderirim. O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı (Hz. İsa'ya atılan iftiralar) konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir (gerçeği açıklayacaktır). Size daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız. Ne var ki O, yani *Gerçeğin Ruhu* (Burada hem *Muhammed AS.*'a hem de Hz. İsa'nın ikinci gelişine bir işarettir) gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını (*Cebrâil* vasıtasıyla Allah'tan aldığı vahiy olan *Kur'ân*'a işarettir) söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek. O beni yüceltecek, çünkü benim olandan (Benimle ilgili gerçekleri) alıp size bildirecek. Kısa süre sonra beni artık görmeyeceksiniz (Hz. İsa'nın, Gökyüzüne yükseltilmesine bir işarettir); yine kısa süre sonra (*İki bin sene* veya Allah katında *iki günlük* bir süreye işarettir) beni göreceksiniz (Hz. İsa'nın, İkinci gelişine bir işarettir)."**

{**Yuhanna İncili**, **16. Bâb:5-16. âyetler**}

Ayrıca Apokrif olarak kabul edilen ve en gerçekçi İncillerden biri olan *Barnabas* İncilinde de bizzat Hz. İsa'nın ağzından O'nun geleceği, kendisinin O'nun zemin hazırlayıcısı, öncüsü ve müjdeleyicisi olduğu nakledilmektedir:

"Dua bitince kâhin yüksek bir sesle dedi ki: "Dur İsa, çünkü milletimizi sakinleştirmek için senin kim olduğunu bilmemiz gerekiyor." İsa karşılık verdi: "Ben, Davud soyundan gelen Meryem oğlu İsa, ölümlü ve Allah'tan korkan bir insanım ve şan, şeref ve azametin Allah'a verilmesine çalışıyorum. " Kâhin cevap verdi: "Musa'nın kitabında, Allah'ın ne dilediğini bize ilân edecek ve dünyaya Allah'ın rahmetini getirecek olan Mesih'i Allah'ın bize herhalde göndereceği yazılıdır. Bu bakımdan, senden rica ediyorum bize gerçeği söyle, sen beklediğimiz Allah'ın Mesih'i misin?" İsa cevap verdi: "Allah'ın böyle va'd ettiği doğrudur. Fakat ben kuşkusuz O değilim, çünkü O benden önce yaratılmıştır ve benden sonra gelecektir." Kahin karşılık verdi: "Sözlerinden ve alâmetlerinden, biz ne olursa olsun inanıyoruz ki, sen Allah'ın bir peygamberi ve bir mukaddesisin. Bu nedenle tüm Yadudiye ve İsrail adına senden rica ediyorum ki, bize Mesih'in ne şekilde geleceğini anlatasın." İsa cevap verdi: "Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, Allah babamız İbrahim'e "Senin soyundan yeryüzünün tüm kabilelerini kutsayacağım." diye va'd etmişse de, ben yeryüzünün tüm kabilelerinin beklediği "Mesih" değilim! Fakat Allah beni dünyadan çekip alınca, Şeytan dinsizleri benim Allah ve Allah'ın oğlu olduğuma inandıracak, bu lânetli fitneyi yeniden çıkaracak, bu şekilde sözlerim ve akidem öylesine tahrif edilecek ki, ortada otuz mü'min ya kalacak ya kalmayacak. Bunun üzerine Allah dünyaya acıyacak ve her şeyi kendisi için yaratmış olduğu Elçi'sini gönderecek; O güneyden kuvvetle gelecek ve puta tapanlarla birlikte putları yok edecek; Şeytan'dan insanlar üzerindeki egemenliğini alacak. Yanında, kendisine inanacak olanların kurtuluşu için Allah'ın merhametini de getirecektir. O'nun sözlerine inanacak olanlara (ne) mutlu..."

{Barnabas İncili, 96. Bâb}

"O'nun ayakkabı bağlarını çözecek değerde değilsem de, Allah'tan O'nun ümmetinden olma rahmet ve bereketini aldım." O zaman kâhin cevap verip, dedi: "Üzme kendini ey İsa, Allah'ın mukaddesi, çünkü bizim zamanımızda bu fitne bir daha olmaz, şundan ki Kutsal Roma senatosuna o şekilde

yazacağız ki, İmparatorluk iradesiyle kimse sana bundan böyle Allah veya Allah'ın oğlu demeyecektir." O zaman "İsa dedi ki: "Sözlerinizden teselli bulmuyorum çünkü sizin ışık umduğunuz yere karanlık gelecektir. Fakat benim tesellim, hakkımdaki her batıl düşünceyi yok edecek ve dini tüm dünyaya yayılıp kontrolüne alacak olan Elçi'nin gelmesindedir. Çünkü böyle va'd edilmiştir. Allah (C.C.) tarafından İbrahim'e ve bana teselli veren, onun dininin sona ermeyecek ve Allah tarafından el değmeden korunacak olmasıdır." Kâhin karşılık verdi: "Allah'ın Elçi'si geldikten sonra (daha) başka peygamberler gelecek mi?" Hz. İsa cevap verdi: "Ondan sonra Allah tarafından gönderilen gerçek peygamberler gelmeyecek ama pek çok yalancı peygamber gelecek; ki ben buna üzülüyorum. Çünkü Şeytan Allah'ın adaletli hükmüyle onları yerlerinden kaldıracak, kendilerini benim kitabımı bahane edip gizleyecekler." Kâhin dedi ki: "Mesih'e ne ad verilecek ve hangi işaretler O'nun gelişini ortaya koyacaktır?" İsa cevap verdi: "Mesih'in adı hayranlık uyandırır çünkü Allah O'nun ruhunu yaratıp da göksel bir nûr içine koyduğu zaman O'na (bu) adı kendisi vermiştir." Allah dedi: "Bekle Ey Muhammed; çünkü senin uğruna Cennet'i, Dünya'yı ve yığınlarca yaratığı yaratacağım ve içlerinden seni Elçi yapacağım. Öyle ki kim seni kutsarsa kutsanacak, kim seni lânetlerse lânetlenecektir. Seni dünyaya göndereceğim zaman kurtuluş elçim olarak göndereceğim. Senin sözün gerçek olacak. O kadar ki gök ve yer düşecek fakat senin dinin düşmeyecek. *Muhammed* O'nun kutlu adıdır." Bunun üzerine kalabalık "Ey Allah, bize Elçi'ni gönder. Ey Muhammed, dünyanın kurtuluşu için çabuk gel..."

{**Barnabas İncili**, **97. Bâb**}

APOKRİF İNCİLLER

İnciller, yalnızca bu dördünden ibaret değildir. İnciller gibi *Aramice* yazılmış ve Hz. İsa'nın ilâhlığını reddedip, onun yalnızca bir peygamber olduğunu açıklayan eserler de vardır. Fakat daha sonra bu dördü '**Kanonik-meşru**' kabul edilmiş ve diğer eserler Kilise tarafından '**Apokrif-uydurma**' olarak kabul edilmiştir. Şimdi bu Apokrif İncillerden bazılarını inceleyelim:

BİRİNCİSİ

Bu Apokrif İncillerden en önemlisi ve gerçeğe en yakın olanı **BARNABAS İNCİLİ**'dir. Barnabas hakkında, Hz. İsa'dan sonra havarilerin dinî tebliğlerinin ve bu uğurda başlarına gelenlerin anlatıldığı

ve Kilise tarafından da kabul edilen, İncilin '**Rasullerin İşleri**' bölümünde önemli bilgiler bulmak mümkündür. Burada anlatıldığına göre, *Barnabas* aslen Kıbrıslı olup, asıl adı **Yusuf**'tur ve *Levili*'lerdendir. Barnabas ismi ise "*Teselli oğlu*" anlamında lakabıdır.

Kanonik İncillerde Barnabas'ın adı Havarîlerin arasında geçmez. Rasullerin İşleri'nden anlaşıldığına göre, o çok erken bir dönemde İsevîliği kabul etmiştir. Şehir şehir dolaşan Barnabas Allah'ın sözünü her gittiği yerde ilân etmekte, din kardeşlerine yardım etmek için koşmakta ve pek çok kişinin Hak din İsevîliğe girmesine sebep olmaktadır.

Barnabas ilk dönemlerde **Pavlos**'la birliktedir. Fakat, bir süre sonra aralarında **Yuhanna**'yı da alıp almama konusunda şiddetli bir tartışma çıkar ve nihayet ayrılırlar. İlginçtir ki bu ayrılma olayından sonra Rasullerin İşlerinde Barnabas'ın adı bir daha geçmez ve sürekli *Pavlos*'tan söz edilir. Buradan hareketle, *Barnabas-Pavlos* ayrılığının İsevîlik tarihinde köklü bir ayrılık olduğunu ve bundan sonra '*itikad*' alanında da derin bölünmelerin baş gösterdiğini tahmin edebiliriz.

Nitekim Barnabas, İncilinin girişinde şöyle der:

"**Şeytan tarafından aldatılan pek çokları, dindarlık maskesi altında en dinsiz akideyi va'z ederek Hz. İsa'ya Allah'ın oğlu demekte, Allah'ın sonsuza değin emrettiği sünnet olmayı reddetmekte ve her türlü kirli etin (domuz eti) yenmesine izin vermekte olduğundan bunlar arasında bulunan, kendisinden üzüntü duymadan söz edemediğim Pavlos da aldatılmıştır. Kurtulasınız, Şeytan tarafından aldatılmayasınız ve Allah'ın hükmü önünde hüsrana uğramayasınız diye, Hz. İsa ile yaptığım konuşma ve görüşmelerde gördüğüm ve duyduğum gerçeği yazıyorum..**"

Barnabas'ın bizzat kendi yazdıklarından anladığımıza göre, O Rasullerin İşlerinde de geçtiği gibi bir süre Pavlos'la arkadaşlık yapmış, fakat her peygamberden sonra olduğu gibi, Hz. İsa'dan sonra da takipçileri arasında ayrılıklar çıkmış, bu ayrılıklar İsevîliğin özüne de inmiş ve *Pavlos Tevhid*'i *Şirk*'e çevirenlerin başında yer alırken; *Tevhid*'den kopmayan *Barnabas* ise, İsevî dininde bir nevî *müceddidlik* yaparak Hz. İsa'nın gerçek dini olan İsevîliği ona inananlar Şeytan tarafından aldatılmasın diye Yazıya geçirme gereği duymuştur. Barnabas İncili, Hz. İsa'nın yakın bir şakirdi, yani zamanının çoğunu mesajını yaydığı üç yıllık süre içinde bizzat Hz. İsa'nın yanında geçiren bir adam tarafından yazılmış ve bugüne kadar gelmiş bilinen tek Gerçek İncildir. Kabul edilmiş dört İncilin yazarlarının aksine, O Hz. İsa ile doğrudan temas kurmuş ve öğretisini doğrudan O'ndan almış biriydi.

Barnabas İncili, M.S. 325'e kadar İskenderiye Kiliselerinde Kanonik bir İncil olarak kabul ediliyordu. Tevhid inancı hakkında yazan **Papa Iraneus** (**130-200**) yazılarından, bu İncilin Hz. İsa'nın doğumundan sonraki birinci ve ikinci yüzyıllarda elden ele dolaştığı anlaşılmaktadır. Putperest Roma dininin ve **Eflâtun** (**Platon**) felsefesinin Hz. İsa'nın aslî öğretilerinin içine girmesinden sorumlu olmakla suçladığı Pavlos'a karşı çıkan *Iraneus*, kendi fikirlerini desteklemek için Barnabas İncilinden geniş alıntılarda bulunmuştur.

325 yılındaki ünlü İznik konsülünde teslis inancı Pavlos Kilisesinin resmî inancı olarak ilân edildi ve bu kararın sonuçlarından biri de, o zaman elde bulunan dört yüz kadar İncilden dördünün resmî olarak geçerli ve içlerinde Barnabas İncilinin de bulunduğu diğer İncillerin geçersiz olması ve bütünüyle yok edilmesi oldu. Geçerliliği tanınmamış İncillerden birini yanında bulunduranın öldürüleceğine dair emir çıkarıldı.

M.S. 366'da Papa olan **Damasus'**un (**304-384**) Barnabas İncilinin okunmaması hakkında bildiri yayınladığı kaydedilir. Bu bildiri M.S. 395'te ölen Kaiseria (Sezarya) Piskoposu olan **Gelasus** tarafından desteklenmiştir. Bu Piskopos İncili Apoler, yani fal kitapları listesine almıştır.

İmparator Zeno'nun yönetiminin dördüncü yılı olan **M.S. 476**'da Barnabas'ın mezarının kalıntıları keşfedilmiş ve kendi eliyle yazılmış İncilinin bir nüshası göğsünün üzerinde bulunmuştur. Barnabas İncilinin İngilizce çevirisine esas olan el yazması, **Papa Sextus**'un (**1589-1590**) elindeydi. Onun, Iraneus'un yazılarını okuduktan sonra Barnabas İnciline büyük ilgi duyan **Fra Marino** adında bir rahip arkadaşı vardı. Bir gün bu rahip Papa'yı görmeye gitti. Birlikte öğle yemeğini yedikten sonra Papa uykuya daldı. Peder Marino Papa'nın özel kütüphanesindeki kitapları karıştırırken Barnabas İncilinin İtalyanca bir el yazmasını ele geçirdi. Bunu cübbesinin altına gizleyerek oradan ayrıldı ve kitapla birlikte Vatikan'dan çıktı. Sonra bu el yazma eser elden ele dolaşıp, nihayet Amsterdam'da "Hayatı boyunca bu esere büyük bir değer verdiği sık sık işitilen büyük bir isim ve yetkiye sahip bir kişiye ulaştı. Onun ölümünden sonra, Prusya Kralı'nın danışmanlarından **J.E. Cramer**'a geçti. 1713'te Cramer, bu el yazması eseri prens **Eugene**'e verdi. 1738'de kitap, kütüphanesiyle birlikte Viyana'da bulunan *Hoffbibliothek*'e geçti ve hala oradadır. İtalyanca el yazma **Canon** ve **Bayan Reggo** tarafından **1906**'da İngilizceye çevrilerek **1907**'de *Oxford Üniversitesi Basımevi* tarafından basılıp yayınlandı. Fakat bu İngilizce çevirinin hemen hemen tüm nüshaları birden ve esrarengiz bir şekilde piyasadan kaybuldu. Şu anda, biri *British Museum*'da, diğeri de Washington'daki *Kongre Kütüphanesi*'nde olmak üzere yalnızca iki nüshasının var olduğu biliniyor. **1975** yılında Kongre Kütüphanesindeki nüshanın bir mikro-film

kopyası elde edilip, İngilizce çevirinin Pakistan'da "**Jesus, A Prophet of İslâm**" adı altında yeni bir baskısı yapıldı. Bütün bunlar da bize, gerçeğin uzun süre gizlenemeyeceğini ve sonunda mutlaka ortaya çıkacağını bir kez daha göstermektedir.

Apokrifa (Apocrypha) basitçe 'Halktan Gizlenen' demektir. Böylece, daha bu aşamada bu İncil kimsenin eline geçmez olmuştur. Bu yasaklanmış İncilleri Konstantin'in yazdırdığına tercih edenler kâfir ilân ediliyordu. *Kâfir –heretic-* kelimesi tarihin bu döneminden gelir. Latincedeki '*haereticus*' kelimesi '*seçim*' anlamına geliyordu. Hz. İsa'nın asıl dini olan İsevîliği '*seçenler*', dünyanın ilk '*kâfirleri*' ilân edilmişti. Konstantin'in ortadan kaldırmaya çalıştırdığı İncillerin bazılarının günümüze kadar gelmesi büyük bir şansdır. **Lût Gölü Yazmaları 1948**'de **Yahuda Çölü**'nde **Kumran Vadisi** yakınlarındaki bir mağarada saklı bulundu. Bir de **1945**'de **Nag Hammadi**'de bulunan **Kıptî Yazmaları** vardır. Bu tarihî el yazmaları bugün elimizde bulunan **Kutsal Kitabın** çoğu bölümüne kaynak oluşturmaktadır. Bu el yazması eserlerde Hz. İsa'nın Peygamber olduğu ve Allah'ın Oğlu olmadığı insansı terimler içinde anlatılmaktadır. Yanlış bilgilendirme geleneğini sürdüren Vatikan, bu eserlerin ortaya koyduğu gerçekleri engellemek için elinden geleni yapmaktadır.

Yazmalar, tarihî uyuşmazlıklarla uydurmasyonları gün ışığına çıkartarak, Yeni İncil'in siyasî çıkarlar güden adamlar tarafından derlenip düzenlendiğini açıkça ortaya koyuyordu –İsa Mesih'i– Allah'laştırarak, O'nun nüfuzunu kendi iktidarlarını sağlamlaştırmak için kullandılar. Hristiyan Dünya'sı Kilise tarafından asırlarca aldatılarak Konstantin'in İncillerinin gerçek olduğuna inandırıldı. Bunun sonucunda, yani Konstantin Mesih'in statüsünü, ölümünden yaklaşık dört yüzyıl sonra yükseltmesinden sonra halihazırda O'nun hayatını '*ölümlü bir insan*' olarak anlatan binlerce belge bulunuyordu. Bunun üzerine Konstantin, tarih kitaplarını yeniden yazmak için bir hamle daha yapması gerektiğini anlamış ve Hz. İsa'nın '*insanî özelliklerini*' anlatan kitapları lanetleyen ve O'nu Allah gibi gösteren İncilleri yücelten, '*Yeni bir İncil*' yazılmasını istedi. '*Eski İnciller*' yasaklanıp, toplatılıp yakıldı.

İKİNCİSİ

Bu Apokrif İncillerden biri de yakın bir zamanda (2006) **National Geographic** dergisi tarafından yapılan bir kazı çalışmasında ortaya çıkartılan **Yahuda İncilidir**. Bugüne kadar bulunmuş olan En Eski Hristiyan İncillerinden birisi olan '*1700*' yıllık el yazması '*Yahuda İncilin*'de '*2000*' yıldır hain ilân edilen '*Yahuda*' tam tersine bir kahraman olarak karşımıza çıkıyor ve Hz. İsa'nın gerçek mahiyetini ortaya çıkarmak için O'nun yerine kendisi çarmıha geriliyor.

ÜÇÜNCÜSÜ

Bir başka Apokrif İncil de **Thomas İncili**'dir. İncil araştırmacılarının beşinci İncil olarak kodeksledikleri ve yeni bir çevirisini sundukları Thomas İncili Hz. İsa'nın üvey kardeşi **Thomas** tarafından yazılmıştır. Bilindiği gibi Synoptik İncillere göre Hz. İsa'nın en az iki erkek ve bir kız üvey kardeşi olduğu bilinmektedir. Thomas İncili işte bu kardeşlerden birisine aittir. Türkiye'nin Didim ilçesinde yaşadığı bilinen ve **Didymus** veya **Judas Thomas** olarak da bilinen bu şahsın İncili ilk kez **1948** yılında çok dar bir çerçevede bazı ilâhiyatçılar ve tarihçiler tarafından incelenmiştir. Halen **Mısır**'daki **Kıptî Hristiyanlığına** yön veren ve **M.S. 350** yılında yazılmış bir nüshasıyla, **M.S. 200** yılında Grekçe yazılmış bir nüshası bulunmaktadır. Thomas İncilinde Hz. İsa'ya ait olduğu düşünülen **114 Hadis** bulunmaktadır. Bunlar Thomas tarafından, diğer dört İncilden bağımsız olarak kaleme alınmıştır. Hz. İsa buradaki Hadislerinde bambaşka ve insanî bir karakter olarak ortaya çıkmaktadır. Bu İncili **Kıbrıs, Mısır Koptîk** ve **Nasturî Kiliseleri** tamamen, **Ukrayna Ortodoks Kilisesi** ise kısmen kabul etmiştir.

APOKRİF KİTAPLAR

Apokrif olarak kabul edilen ve Kutsal Kitabın içeriğinde yer almayan bazı '*Suhuf*' olarak Eski Peygamberlere indirilen '*Kitap*'lar da vardır. İşte bunlardan bazıları:

BİRİNCİSİ

Kutsal Kitaptan dışlanmış olan Eski İbranîce bir Kitap da **Enoch I** (**Enok** veya **Hanok** olarak da geçer) Kitabıdır. Bu Kitap yüzyıllarca din adamları ve araştırmacılar arasında tartışmalara neden olan gizli (Apocryphal) kitaplardan biridir ve "**Enoch'un Kitabı I**" adıyla bilinir. On sekizinci yüzyılda Etiyopya'da bulunmuştur. İlginçtir ki **Hz. Nuh**'dan yaklaşık **1400** sene önce (**Hz. Musâ** ile **Hz. İsa'nın İlk Gelişi** arasında **1400** senelik bir farkın olması veya **Hz. Muhammed** ile **Hz. İsa'nın İkinci Gelişi** arasında **1450** senelik bir farkın olması gibi) yaşamıştır.

Enoch **Yared**'in 162 yaşındayken sahip olduğu ilk oğludur ve 65 yaşındayken Hz. İsa'nın da kendi soyundan gelen ve en uzun süre yaşayan (969 yıl) insanlardan biri olan **Metuşellah** isminde bir oğlu olmuştur. Bu doğumu izleyen yıldan itibaren Enoch'un yaşamı tamamen değişmiştir ve **300** yıl süren bir yolculuğuna çıkmıştır (Burada Allah yolunda yürümek ifadesiyle, Gökyüzüne yükseltilmesine işaret edilmektedir).

Kutsal Kitapta (Kitab-I Mukaddes) bu konu ile ilgili şu ifade yer alır:

"5 1Adem soyunun öyküsü: Allah insanı yarattığında onu kendine benzer kıldı (kendi Ruh'undan üfledi). 2Onları erkek ve dişi olarak yarattı ve kutsadı. Yaratıldıkları gün onlara "İnsan" adını verdi.

3Adem 130 yaşındayken kendi suretinde, kendisine benzer bir oğlu oldu. Ona Şit adını verdi. 4Şit'in doğumundan sonra Adem 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 5Adem toplam 930 yıl yaşadıktan sonra öldü.

6Şit 105 yaşındayken oğlu Enoş doğdu. 7Enoş'un doğumundan sonra Şit 807 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 8Şit toplam 912 yıl yaşadıktan sonra öldü.

9Enoş 90 yaşındayken oğlu Kenan doğdu. 10Kenan'ın doğumundan sonra Enoş 815 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 11Enoş toplam 905 yıl yaşadıktan sonra öldü.

12Kenan 70 yaşındayken oğlu Mahalalel doğdu. 13Mahalalel'in doğumundan sonra Kenan 840 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 14Kenan toplam 910 yıl yaşadıktan sonra öldü.

15Mahalalel 65 yaşındayken oğlu Yeret doğdu. 16Yeret'in doğumundan sonra Mahalalel 830 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 17Mahalalel toplam 895 yıl yaşadıktan sonra öldü.

18Yeret 162 yaşındayken oğlu Hanok doğdu. 19Hanok'un doğumundan sonra Yeret 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. 20Yeret toplam 962 yıl yaşadıktan sonra öldü.

21Hanok 65 yaşındayken oğlu Metuşellah doğdu. 22Metuşellah'ın doğumundan sonra Hanok 300 yıl Allah yolunda yürüdü ('*Peygamberlik görevi*' veya Tıpkı *Ashab-ı Kehf* gibi, Uzay-zamanda 300 yıl süren bir zaman yolculuğu ('*Göğe yükseltilmesi*') kasdediliyor). Başka oğulları, kızları oldu. 23Hanok toplam 365 yıl (Bir yılın 365 gün olması, O'nun bu yolculuğu, Allah tarafından zamanın '*hakikati*' ve '*göreceliği*'nin (*Relative*) açıklanmasına ilişkin bir işaret olabilir) yaşadı. 24Allah yolunda yürüdü, sonra ortadan kayboldu ('*Ortadan kayboldu*' ifadesi, '*Gökyüzüne yükseltilmesi*'ne bir işarettir); çünkü Allah O'nu yanına almıştı."

25Metuşelah 187 yaşındayken oğlu Lemek doğdu. 26Lemek'in

doğumundan sonra Metuşelah 782 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. [27]Metuşelah toplam 969 yıl yaşadıktan sonra öldü.

[28]Lemek 182 yaşındayken bir oğlu oldu. [29]"RAB'bin lanetlediği bu toprak yüzünden çektiğimiz eziyeti, harcadığımız emeği bu çocuk hafifletip bizi rahatlatacak" diyerek çocuğa Nuh adını verdi. [30]Nuh'un doğumundan sonra Lemek 595 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. [31]Lemek toplam 777 yıl yaşadıktan sonra öldü. [32]Nuh 500 yıl yaşadıktan sonra Sam, Ham, Yafet adlı oğulları doğdu."

{**Yaratılış**, **5:1-32**}

Metnin ayrıntı vermeyen gizemli anlatımı içinde "Allah ile yürümek" fiilinin ne demek olduğu ve Metuşellah'ın doğumundan sonra Allah ile yürünen bu 300 yıl ile Hanok'un "*Gözden kaybolması*" ifadelerinin ne anlama geldiğini bu şekilde yorumlayabiliriz ancak. Çünkü Hanok 65 yaşındayken Allah ile yürümeye başlamış, 365 yılında O'nun bütünüyle ortadan yok olması sonucunu verecek (*Ölümden farklı*) bir "*Yürüme süreci*"ne girmiştir.

İKİNCİSİ

Kutsal Kitaptan dışlanmış olan bir başka Eski İbranîce Kitap da **Enoch II** (**Enok** veya **Hanok** olarak da geçer) Kitabıdır. Bu Kitap da yüzyıllarca din adamları ve araştırmacılar arasında tartışmalara neden olan gizli (Apocryphal) kitaplardan biridir ve "**Enoch'un Kitabı II**" adıyla bilinir. **1948** yılında **Kumran** mağaralarında bir çoban tarafından bulunan ve **M.Ö. ikinci** yüzyıla ait olduğu sanılan el yazmaları arasında bu kitabın da bir kopyası ele geçmiş ve dinî çevrelerin muhalefetine rağmen metnin orjinal olduğu kanıtlanmıştır. Üstelik Kumran'daki kopya, on sekizinci yüzyılda **Etiyopya**'da bulunup çoğaltılan ve elden ele dolaşan "Enoch'un Kitabı I (Enoch I)" ile bire bir aynıdır. Enoch II Kitabının yazılış tarihi tam olarak bilinmiyor. Ama Kumran Mağaralarında bulunan en eski kopyadır. **M.Ö. İkinci** Yüzyılın sonlarına ya da birinci yüzyılın başlarına doğru yazıldığı sanılmaktadır. Söz konusu belgelerin, (**Ölü Deniz Yazıtları**) doğrudan doğruya o tarihlerde Kumran dolaylarında fundamentalist bir mezhep oluşturan ve o zamanki geleneksel Yahudî din anlayışını reddederek mağaralarda yaşayan **Essene Tarikatı** tarafından kaleme alındığı bilinmektedir. Enoch II Kitabının daha eski bir kopyasının bulunamayışı hem bu Kitabın Eski Ahit'te yer almayışıyla ilgili ipuçları vermekte ve hem de **Babil** sürgününden elde edinilen bilgilerle oluşturulan **Genesis** (*Yaratılış*) **Kitab'**ında, **Nuh Tufanı**'nın hemen öncesiyle ilgili bölümlerde oluşan "*Büyük Boşluğu*" anlamamıza yardımcı oluyor. Çünkü Allah tarafından gönderilen bir peygamber olduğu

anlaşılan **Enoch a.s.** da **365 yıl** yaşadıktan sonra tıpkı *Hz. İsa* gibi diri olarak gökyüzüne yükseltilmiş ve kıyametten önce geri gelerek ömrünü tamamlayıp vefat edeceği bildirilmiştir. Ve Dünya tarihindeki en büyük din tahrifatlarından biri de O'nun zamanında yapılmış, O'na da Hz. İsa gibi Allah'ın Oğlu olduğu iddia edilerek getirdiği hak din tahrif edilmiştir. Benzer durum **İlyas a.s.** için de geçerlidir ve O da Kutsal Kitapta da geçen bir kasırgayla birlikte diri olarak göklere alınmıştır. Hatta yasaklanan *Barnabas İncilinde Hz. İsa*'nın ikinci gelişinde O'nunla birlikte *Enoch* ve *İlyas a.s.*'ın da birlikte geleceğine (*Nuzul* edeceği) işaret edilmektedir. Bu gerçekler Yahudiler tarafından yasaklanan bu kitaplarla birlikte yüzyıllarca örtülü kalmıştır. Daha sonra gelen **Nuh a.s.** O'nunla ilgili iftiraları düzeltmeye çalışmışsa da **Tufan** sonrasındaki dinler tarihiyle ilgili bu gerçek bilgiler zamanla unutulmaya yüz tutmuştur.

ÜÇÜNCÜSÜ

Kutsal Kitaptan dışlanmış olan bir başka Eski İbranîce Kitap da **Esdras I** (**Esdras'ın Birinci Kitabı**, **Ezra'nın Üçüncü Kitabı** veya **Yunanca Ezra** olarak da bilinir) kitabıdır. İbrani kutsal metinlerinin ilk Yunanca çevirisi *Septuagint*'te yer alan, ama günümüzde hiçbir Kilisenin Kononik olarak saymadığı ve kurallara uygun olmadığı için Apokrif olarak kabul edilen bir kitaptır. Çağdaş uzmanlarca, Eski Ahit'in İbranice yazılmış Ezra Kitabı'ndan ayırt etmek amacıyla *Yunanca Ezra* olarak da adlandırılır. Özgün metni Aramca (Hz. İsa'nın kullandığı özgün dili) kaleme alınmış olan Esdras'ın Birinci Kitabı'nın yalnızca Yunanca metni ile Yunancadan aktarılan Latince çevirisi günümüze kadar ulaşmıştır.

Kitap, öteki Apokrif metinlerle karşılaştırıldığında, Eski Ahit'le daha yakından ilişkilidir. Çünkü *Kitab-ı Mukaddesin* **II. Tarihler Kitabı**'nın **35:1-36:23** bölümlerini, **Ezra Kitabı**'nın tümünü ve **Nehemya**'nın 7:73-8:12 bölümlerini özetleyerek İsrailoğullarının **M.Ö. 621-444** yılları arasındaki tarihini aktarır. Kitapta yeni olarak kabul edilebilecek tek malzeme, Yahudilik bağlamına uyacak biçimde biraz değiştirilmiş bir biçimde *Babil Sürgünü* sonrası oluşan '*karmaşıklık*' ve '*kaos*' dönemini aydınlatıcı bir biçimde ve gerçeğe daha yakın bir biçimde sunmasıdır.

Ayrıca bu kitapta yer alan ve Allah'ın üstünlüğünü ve tek olduğunu anlatan bir Pers Halk Öyküsü olan **Üç Muhafız Masalı**, *Hz. Musa'nın Şeriat*'ında bulunan çeşitli ahlakî ve dinî görüşleri yansıtmakla birlikte kapalı bir biçimde '*Hz. İsa'nın gelişini müjdelemekte ve işaret etmektedir'. Üç Muhafız Masalı*, ilk İsevîler tarafından bu kitabın '*Hz. İsa'nın ilk gelişini*' haber verdiğini kanıtlamak için '*Hz. İsa'nın peygamberliğini reddeden*' katı görüşlü bağnaz Yahudi Rahipleri'ne karşı bir tez olarak kullanılmıştır. Esdras'ın Birinci Kitabı'ndan yapılan ilk

modern alıntılara, bu Kitab'ı Tevrat'taki *Ezra-Nehemya Kitabı*'na yeğleyen, M.S. 1. yüzyılda yaşamış olan Yahudi Tarihçisi *Josephos*'un (**Yusuf bin Mattias** olarak da bilinir) *Antiquitates Judaicae* (**Yahudilerin Tarihi**) adlı eserinde rastlanır.

DÖRDÜNCÜSÜ

Kutsal Kitaptan dışlanmış olan bir başka Eski İbranîce Kitap da **Esdras II** (**Esdras'ın İkinci Kitabı**, **Ezra'nın Dördüncü Kitabı** veya **Ezra'nın Vahyi** olarak da bilinir) kitabıdır. *Vulgata*'da ve Kitab-ı Mukaddesin daha sonraki birçok baskısında Yeni Ahit'e ek kaynak olarak yer alan Apokrif (Kaynağı belirsiz) kitaplardan biri olarak kabul edilmiştir. Kitabın, **Salathiel-Ezra** peygamberlere gelen yedi vahyi kapsayan ana bölümlerinin (3-14.), **M.S. 100** yıllarında adı bilinmeyen bir Yahudi tarafından Aramca olarak yazıldığı bilinmektedir. **M.S. 2.** yüzyıl ortalarında bir **İsevî** yazar, Kitab'ın Yunanca metnine bir giriş parçası (1-2.), yaklaşık bir yüzyıl sonra da bir başka İsevî yazar gene Yunanca metne 15-16. bölümleri ekleyerek tamamlamıştır. Yunanca metnin ana bölümlerinde Yaratılış, Hz. Âdem'in Cennet'ten çıkarılışı ve Hz. İsa ile ilgili İsevîlik öğretilerini yansıtan pasajların bulunmasına bakarak, Yunanca metnin tümünün ilk İsevîlerden birisi tarafından yazıldığı anlaşılmaktadır. Aramca metin kaybolduğu için, sonraki çevirilerin tümünün kaynağı Yunanca metindir.

Esdras'ın İkinci Kitab'ının başlıca konusu, dünyanın Hz. İsa'nın ilk gelişinden sonra başlayan Kıyamet Süreci ve bu çağla ilgili yorumlardır. Kitap, **Romalılar**'ın **M.S. 70**'te Kudüs'ü ele geçirmesi üzerine yazılmıştır. Bu olay, Yahudilerin ulusal özlemlerini ve kendi dinleriyle ilgili görüşlerini temelden etkilemiştir. Kitap, temelde Allah'ın insanlara yönelik tutumunu açıklamaya çalışır. Yazar, Romalılar'ın yaktığı Kudüs'teki **Hz. Süleyman Mabedi**'nden yoksun kalan Yahudilerin geleceğinden kaygılıdır. Allah'a, inananların niçin günahkârların elinden eziyet çektiğini sorar. Bu sorunun yanıtı, Eski Ahit'in **Eyub Kitabı**'ndaki yanıta benzer: Allah'ın Hikmeti insanlar tarafında bilinemez, çünkü insanın kavrayışı sınırlı ve sonludur. Sonuçta Allah, görünüşün tersine, kendi seçtiği mü'minleri eğer sabrederlerse mutlaka ve her zaman esirgeyecektir. Kötülüklerle dolu olan bugünkü dünyayı, Kıyamet günündeki son yargıda aklanacak olan bir avuç inananın Cennet'te Sonsuz bir yaşam süreceği gerçeğiyle karşı karşıya getiren kitapta '*belirli*' ve '*dengeli*' bir **Dualizm** vardır.

Tüm bu Kutsal Kitapların ('*Apokrif*' veya '*Kanonik*') genel bir incelemesini ve yorumunu yaparsak, Allah tarafından Vahiy ile bildirilen Gerçeklerin, tüm bu eserlerin hemen hepsinde '*kısmen*' veya '*tamamen*' bulunduğunu veya '*işaret*' edildiğini söyleyebiliriz. Büyük bir çoğunlukla

İnsan eseri eklemelerin bulunduğu bu eserlerde, '*Eski Peygamberlik*'lerin ve '*Başlarından Geçen Olay*'ların çoğunlukla çeşitli '*Halk Hikayeleri*' ve '*Kahramanlıklar*' şeklinde anlatıldığını görürüz. Elbette ki Vahyin kendisi olmayan bu eserler antik dönem ve öncesindeki Eski Peygamberlere '*Bildirilen Gerçekler*'i ve onlar tarafından '*Söylenen Sözler*'i '*kısmen*' veya '*dolaylı*' bir biçimde içermektedir. Fakat bunun yanında pek çok '*hatalı bilgi*' ve '*yanlış*'ın da bulunduğunu göz ardı etmememiz gerekir. Bunun için yapılması gereken en doğru şey, ***tahkikî*** bir biçimde gerçekleri araştırarak (**Tarih**, **Felsefe**, **Arkeoloji**, **Coğrafya** gibi pozitif Bilimlerden de faydalanarak) ***bîtarafâne*** (tarafsız olarak gerçekleri ortaya çıkarmak) ve '***Doğru***'yu '***Yanlış***'tan, '***Hakkı***' '***Batıl***'dan ayırmaktır.

Hristiyanlığın temel inanç akidelerini, Hristiyanlıktaki Hz. İsa anlayışını, Kanonik ve Apokrif İncillerin O'na bakış açısını genel olarak inceledikten sonra; şimdi de Hristiyanlığın dünyaya nasıl yayıldığını, Kilisenin nasıl doğduğunu İncillerdeki verilerden yararlanarak genel olarak inceleyelim:

HRİSTİYANLIĞIN YAYILMASI

KİLİSENİN DOĞUŞU (İ.S. 33-48)

Yeni Antlaşmadaki 'Elçilerin İşleri' Kitabı'nı Luka Kitabı'nın yazarı olan ve Pavlus'un Mektuplarında kendisinden hekim olarak söz eden Luka'nın yazdığına inanılmaktadır. Luka ilk Kilisenin, ('*Kilise*' Grekçe bir kelime olup '*Toplantı Yeri*' veya '*Cemaat*' anlamına gelen '*Colosseum*' kelimesinden türemiştir.) İ.S. 33 yılındaki Pentikost (Hz. İsa'nın göğe yükselişinden 50 gün (7 Hafta) sonra kutlanan '*Haftalar Bayramı*' olarak da bilinir) gününden, İ.S. 60-62'de Pavlus'un Roma'da ev hapsine alınmasına kadar olan dönem içerisinde geliştiğini anlatır. Böylece Hz. İsa'nın göğe yükseltilmesinden hemen önce öğrencilerine ve şakirdlerine, öğretisini yaymaları için söylediği sözlerin yerine geldiğini söyler:

"Yeruselâm (Kudüs'de), bütün Yahudiye (Celile) ve Samiriye'de ve Dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız"

{**Elçilerin İşleri, 1:8**}

YERUSELÂM'DA (KUDÜS) MÜJDE'NİN YAYILMASI

Luka başlangıçta İsa'ya iman eden yaklaşık 120 kişinin Pentikost Gününde bir araya geldiğini kaydeder. İnananlar birlikte otururlarken şiddetli bir rüzgar tüm evi doldurur. Her birinin üzerine inen Kutsal Ruh'la donatılan bu ilk Hristiyanlar dünyanın değişik Coğrafî

Bölgelerinden (Asya ili, İran, Afganistan ve bugünkü Türkiye'nin Kuzeydoğu'sunda bulunan Pontus'tan) gelen bu dindar ilk Hristiyanlar İsa'nın mesajını dünyanın dört bucağına yaymak için görevlendirilirler. Ayrıca o gün üç bin kişi İsa'ya iman ederek Hristiyan olur. Böylece oluşturulan bu ilk Kilise yapısı veya Cemaati büyümeye başlar ve büyüdükçe de putperest Roma yönetimi ve Yahudiler tarafından tepki almaya başlar. Başkahin ile Sadukî mezhebine mensup diğer yetkililer Havarileri ve ilk Hristiyanları tutuklayarak zindana atarlar fakat mu'cize eseri zindanın kapıları açılarak serbest kalırlar. Bu olaylardan sonra Havariler tapınak avlusuna giderek Yüksek Yahudi Mahkemesi olan Yahudi Yüksek Kurulu'nun ('*Sanhedrin*' olarak da bilinir) uyarılarına rağmen halka İsa'nın Mesih olduğunu duyurmaktan ve sözlerini ve mesajını iletmeyi sürdürmekten asla vazgeçmezler. Havarilere gösterilen muhalefet ilk Hristiyan şehidi olan İstefanos'un taşlanarak öldürülmesi ile doruk noktasına ulaşır. Bu zulmün sonucunda Havariler hariç bütün iman eden Hristiyanlar Yahudiye ve Samiriye'ye dağılırlar. Artık Kilise sadece Kudüs'le sınırlı değildir.

SAMİRİYE'DE MÜJDE'NİN YAYILMASI

Kudüs'ün Kuzeyinde Samiriye adıyla bilinen bir bölge yer alıyordu. Burası Hz. İsa'nın ilk gençlik yıllarını ve çocukluğunu geçirdiği Nasıra Köy'üne yakın bir kasabaydı. Hz. İsa babalığı Marangoz Yusuf'la birlikte burada marangozluk yapmış ve inşaat işlerinde de çalışmıştı. Fakat Kudüs'lü Yahudiler Samiriyeliler'e çok eski zamanlardan beri düşmanlık beslemekteydiler. Elçilerin İşleri Kitabı baskı yüzünden Kudüs'ten ayrılan Filipus'un Samiriye'nin bir kentinde Mesih'i duyurduğunu ve halkın kendisini büyük bir sevinçle karşıladıklarını kaydeder. Kudüs'teki Havariler Samiriye halkının Allah'ın sözünü kabul ettiğini duyduklarında Petrus ve Yuhanna'yı oraya gönderdiler. Onlar gelince Samiriyeliler'in de Kutsal Ruh'u almaları için dua ettiler. Dualarını yanıtlandıktan sonra Petrus ve Yuhanna Samiriye'nin birçok köyünde Müjde'yi duyurdular.

ŞAM'DA MÜJDE'NİN YAYILMASI

O dönemde, ilk Kilisenin baş düşmanı Saul adında bir Yahudiydi. Luka Saul'den ilk kez ilk Hristiyan şehidi İstefanos'un taşlanmasını anlatırken söz eder. Saul İstefanos'un öldürülmesini onaylamıştır.

Saul veya diğer adıyla Pavlos günümüzde Türkiye'nin güneyinde bulunan Kilikya ovasındaki Tarsus'ta doğmuş ve Kudüs'te 1. yüzyılın en ünlü din bilgini olan Gamaliel tarafından yetiştirilmiştir. Saul ilk başlarda Kudüs'teki başkahin tarafından Şam'daki Mesih imanlılarını tutuklayarak Kudüs'e götürmekle görevlendirildi.

İleride Pavlos adını alacak olan Saul, şunları söyleyecekti:

“**Yahudi dinine bağlı olduğum zaman nasıl bir yaşam sürdüğümü duydunuz. Kiliseye alabildiğince zulmediyor, onu kırıp geçiriyordum.**” **{Galatyalılar, 1:13}**

Daha sonraları İsevî olan Barnabas ile birlikte hareket etmiş fakat İsevîliğin özündeki Hz. İsa ile ilgili peygamberlik bilgilerini yayarken Grek Filozoflarından ve özellikle Eflatun Felsefesinden bazı yanlış bilgileri ve LOGOS öğretisini alıp İsevîliğin içine dahil etmiştir.

ÖĞRENCİLERE İLK KEZ HRİSTİYAN ADI VERİLİYOR

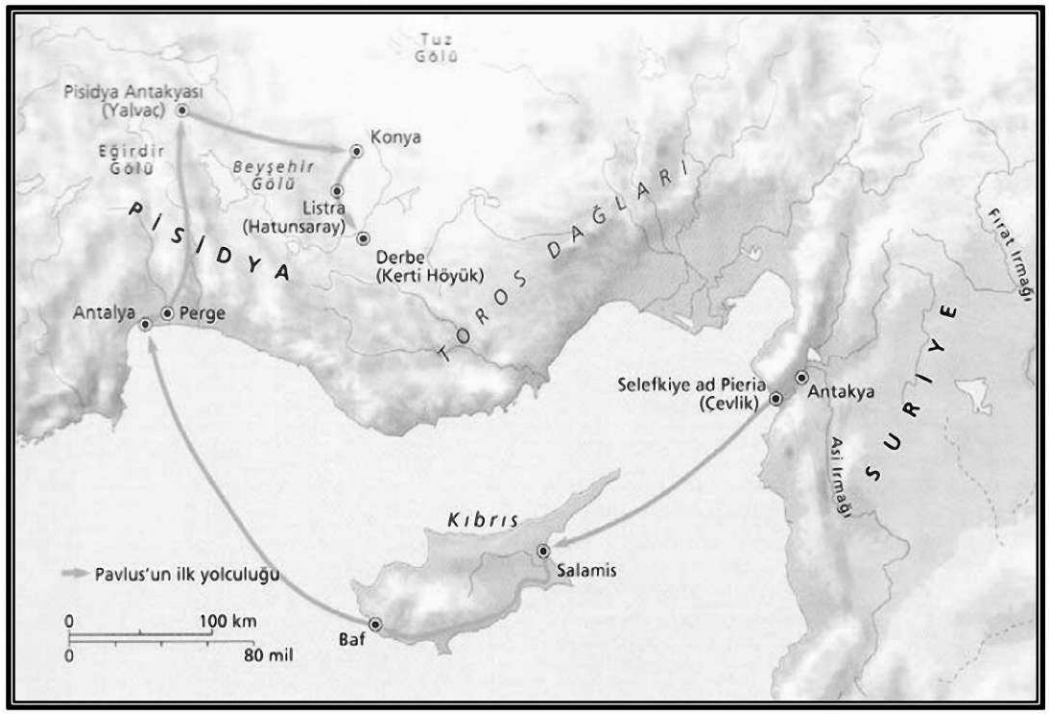
İstefanos’un öldürülmesiyle sonuçlanan zulüm nedeniyle çeşitli ülkelere dağılan Mesih imanlıları Fenike (Bugünkü Lübnan), Kıbrıs ve Asi Irmağı kıyısındaki Antakya’ya kadar giderek Yahudilere İsa’nın bildirisini duyurdular. Bazı Kıbrıslılar ve Kireneliler (Kuzey Afrika’da bir kent) Antakya’ya giderek Yahudi olmayan Greklere de Müjde’yi duyurmaya başladılar. Birçok kişi iman ederek İsa’yı kabul etti. Bu haberler Kudüs’teki Kilisede duyulunca Barnabas durumu araştırmak üzere Antakya’ya gönderildi. Barnabas daha sonra Saul’u bulmak için Tarsus’a gitti. Saul ve Barnabas Tarsus’ta bütün yıl birlikte kalarak birçok insana İsa’nın bildirisini öğrettiler. İsa’nın öğrencilerine ilk kez Hristiyan (‘**İsevî**’ anlamındaki Grekçe ‘**Hristos**’ veya Latince ‘**Christ**’ kelimesinden gelmektedir) adı verildi. Bu ad onlara muhtemelen düşmanları tarafından alay edilmek amacıyla verilmişti, ancak öğrenciler ‘Mesih’e ait olanlar’ anlamına gelen bu adı hemen benimsediler.

PAVLOS’UN İLK YOLCULUĞU:

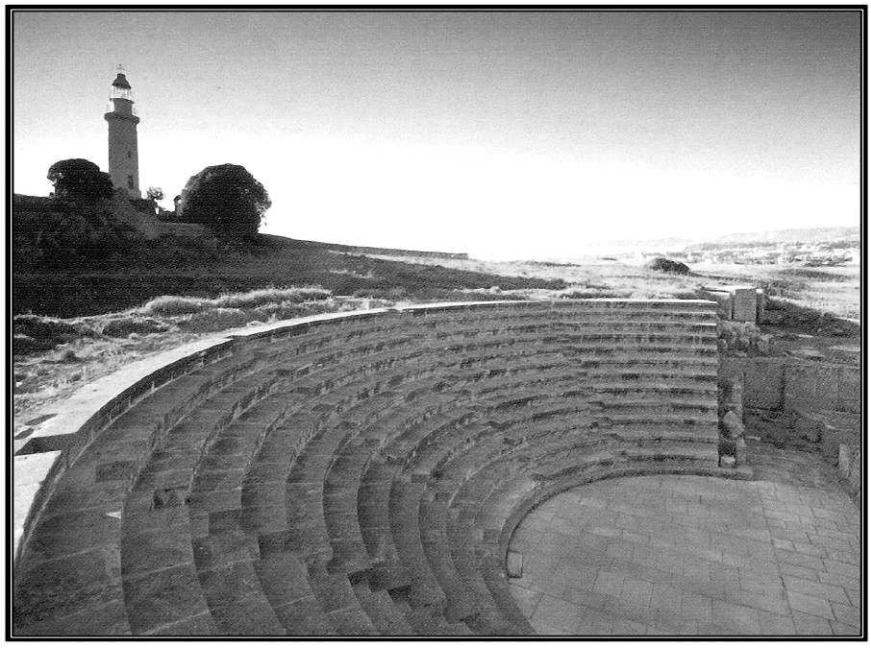
KIBRIS VE ANADOLU (İ.S. 47-48)

ANTAKYA

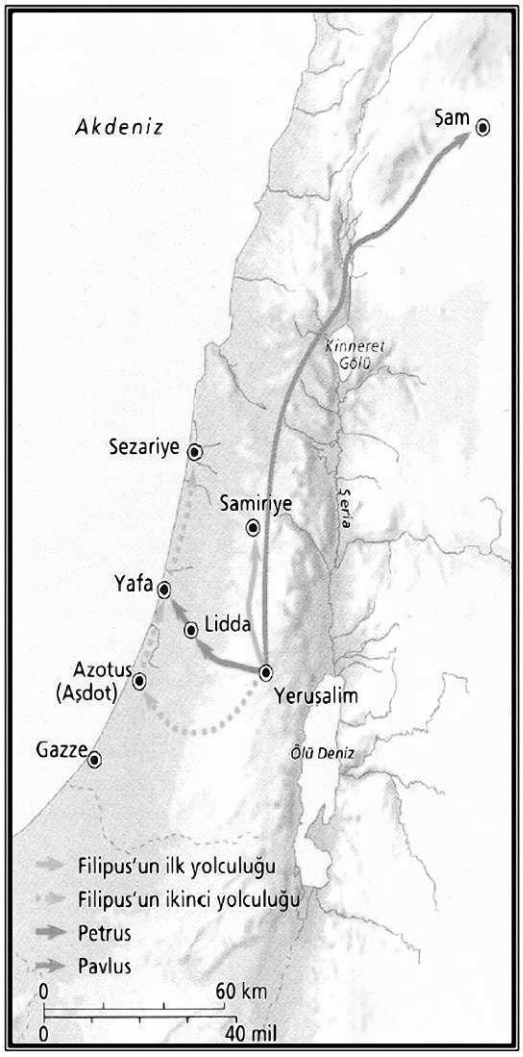
Asi Irmağı kıyısında bulunan Antakya, İ.Ö. yaklaşık 300 yılında I. Seleukos tarafından babası Antiyokus’un onuruna kurulmuş kalabalık ve kozmopolit bir kentti. İsa’nın öğrencilerine ilk kez burada Hristiyan adı verilmişti. Elçilerin İşleri Kitabı’nı kaleme alan Luka, Saul ve Barnabas’ın Yahudi olmayan uluslara yönelik ilk hizmetlerini burada başlattıklarını kaydeder. Antik Antakya’nın büyük bölümü İ.S. 526’da meydana gelen bir deprem sonucu yerle bir oldu. Ancak Trajan’ın yaptırdığı su kemeri ile kentteki birçok evde bulunan mozaikler ayakta kalmayı başardı. Antakya müzesi, dünyanın en zengin ikinci Roma Mozaiği koleksiyonuna sahiptir. İ.S. 47’de Antakya Kilisesi’nin farklı ırklardan gelen önderleri tarafında görevlendirilen Saul ve Barnabas, Antakya Limanı olan Selefkiye’ye (‘*Silifke*’ veya ‘*Pieria*’ olarak da bilinir) giderek, gemiyle Kıbrıs’a geçtiler.

Pavlos'un ilk yolculuğu: Harita Pavlos'un İ.S. 47-48 yılları arasında Havari Barnabas ile birlikte Antakya'dan Kıbrıs'a ve oradan da Türkiye'nin Güneyindeki Derbe'ye yaptığı yolculuk sırasında izlediği yolu göstermektedir.

Kıbrıs'taki Antik Baf Kentinde bulunan Açık Hava Konser Alanı.

Yeni Antlaşma Dönemindeki Coğrafi Bilgiler

Yeni Antlaşma yazarlarının Grekler'in bilim alanında kaydettiği buluşlar konusundaki bilgi düzeylerini bilemediğimizden, coğrafi bilgilerini saptamak güçtür. Sözünü ettiğimiz bu buluşlar kısaca şöyle özetlenebilir:

Dünyanın yuvarlak olduğunu ilk öne süren, bir Grek adası olan Samos'ta doğan, İ.Ö. 530 yıllarında güney İtalya'daki Croton'a yerleşen ve 'bir dikücgende dik kenarların karelerinin toplamlarının hipotenüsün karesine eşit olduğu' kuramını bulan Pisagor'dur.

Kirene'li (Kuzey Afrika) Eratosthenes (İ.Ö. yaklaşık 275-194) bir dönem İskenderiye'deki kütüphanenin yöneticiliğini yapmıştır. Ayrıca yaz gündönümünde (en uzun gün) güneşin düşey düzlemle öğle vaktinde oluşturduğu açıyı Syene (Asvan yakınlarında bir kasaba) ve İskenderiye'de ölçmüş, bu karşılaştırma sayesinde dünyanın çevre uzunluğunu hesaplamıştır. Eratosthenes dünyanın çevresinin uzunluğunu 252,000 stadia[472] (39,690 km) olarak hesaplamış ve dünyanın bugün bilinen gerçek çevre uzunluğu olan 40,120 km'ye çok yaklaşmıştır. O dönemde Eratosthenes'in dünyanın kutup noktalarında düz olduğunu bilmediğini göz önünde bulundurmak gerekir. Bu sayede, dünyanın daha önce düşünüldüğünden çok daha büyük olduğu ortaya çıkmıştır.

Mallos'lu Krates İ.Ö. yaklaşık 150 yılında yeryüzünde o güne dek keşfedilmemiş üç yeni dünya olduğunu ileri sürdü. Kuzey ve Güney Amerika ile Avustralya, Krates'in tam da sözünü ettiği şeydi! İsa'nın "gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin" sözleriyle öğrencilerine verdiği görevin, o zamana dek düşünülenden çok daha büyük bir görev olduğu anlaşılıyordu (Matta 28:19).

Antik çağın en önemli coğrafyacılarından biri olan Claudius Ptolemi (İ.S. yaklaşık 90-168), Yeni Antlaşma yazıldıktan sonraki dönemde yaşamıştır. Bu dönemde Çin ile doğrudan değilse de Orta Asya aracılığıyla ilişki kurulmuştu. Vahiy 18:12'de söz edilen mallar arasında yer alan ipek, bunun bir kanıtıdır. İ.S. 166 yılına ait Çin kaynakları Romalılar'ın Çin ile deniz ticaretine başladığını bildirmektedir. Romalılar Çin'e fildişi, gergedan boynuzu ve kaplumbağa kabuğu getiriyorlardı.

Havarilerin ve İlk Kilise önderlerinin yolculukları: Bu Harita Filipus, Petrus ve Pavlos'un ilk yolculuklarını göstermektedir.

KIBRIS

Eski Antlaşma'da Elişa adıyla bilinen Kıbrıs, Barnabas'ın memleketiydi. Saul ve Barnabas adanın doğu tarafındaki Salamis'e ulaşarak Yahudi havralarında İsa'nın mesajını bildirmeye başladılar. Buradaki 1. yüzyıla ait bir Roma tiyatrosu ile spor salonu halen ayaktadır. Saul ve Barnabas doğu kıyısındaki Baf'a ulaşıncaya dek tüm adayı baştan başa geçtiler. Burası Roma valisi Sergius Pavlos'un idari başkentiydi. Artık bir Romalı adı olan Pavlos adını alan Saul, burada Baryeşu veya Elimas adında bir büyücü ile karşılaştı ve onu geçici olarak kör etti. Bu olayı ve İsa ile öğretiyi duyup hayrete kapılan vali iman etti. Günümüzde Antik Baf